

Tổ Nouvel Observateur một trong những tờ tuần báo có khuyên hướng xã hội và tả phái, và trở nên đầy đủ có nhiều bài báo ca ngợi MİG P và bộ đội Cộng Sản, nay đã đưa ra một loạt bài chứa hàm toàn mỉa mai thất vọng và chỉ trích đối với nhà cầm quyền Hà Nội.

Ký giả J. F. Held của tờ báo này đã được đi thăm các biên giới Việt Miên và Việt Hoa, đã đem về những tài liệu và những ý niệm đen tối...

SỐ NGÀY 16/10/78 : khi đi qua biên giới Việt Hoa một bộ đội chỉ xuống sông nói rằng: " Ông chúng kiến đây! Trước mắt ông là sự vi phạm lãnh thổ" trước trợn của Trung Hoa". Ông này nhìn ông nhòm chỉ thấy trên sông có một ông già ngồi câu cá trên một chiếc thuyền cón

con. Chiếc thuyền này trôi lững lờ và có vẻ gần bờ sông phía Việt Nam hơn là phía Trung Hoa.

Chỉ cảnh " vi phạm lãnh thổ" đó thôi cũng cho ký giả Held thấy cách nhìn sai lệch của các bộ đội.

Nói về chiến tranh Việt Miên, ký giả Held được nghe các cán bộ CSVN nói rằng: " nhà cầm quyền Khố Me đang lung lay vì trên đã từ chối những trong khi đó ký giả lại nhấn mạnh rằng bên Cao Miên, nhà cầm quyền sắp thẳng đứng nạn thiếu gạo. Nước Cao Miên đang đạt được tình trạng tự lực cánh sinh còn Việt Nam thì trái ngược hẳn. Đến Pol Pot còn tuyên bố "trích thường là "mấy lãnh tụ Việt Nam toàn là những nhà ăn mày quốc tế."

Hãy nghe ông Held tả tình trạng chung chung trong lúc

này: " Chiến tranh đang ở biên giới. Kinh tế thì chết trụi như không còn gì. Các dân tộc thiểu số thì phải dẹp hoặc trấn an. Và thêm vào đó một nền canh nông đang chết tắt tởm, dưới bão táp, mưa và lụt như là bị một nhất gươm cuối cùng."

Nhìn từ trên máy bay, Ký giả Held diễn tả hình ảnh quê hương ta: " Chín tỉnh miền Nam bị lụt riêng trên đồng bằng sông Cửu Long là vựa lúa miền Nam. 200.000 ngôi nhà bị nước ngập. Hai triệu người bị nạn. Đã thiếu gạo, sắn lại chưa gì bị mất 1/4 mùa màng!... Trung Hoa và những cường quốc khác đang tính toán và chờ đợi. Chỉ cần Hà Nội đi sai, đi sai một bước nhỏ... Chúng tôi đi thăm Việt Nam lòng đầy thất vọng và nghi hoặc Việt Nam đang nằm trong một vòng chờ quá cam go quá khổ khàn... Và những nhà lãnh tụ già nua lại càng ngày càng cứng rắn..."

SỐ 23/10/78

" Từ ngày cả Mỹ lẫn Trung Hoa cúp viện trợ, Việt Nam thiếu tất cả. Từ cái kim sợi chỉ đến miếng ăn miếng uống. Chẳng còn đủ để sống nữa.

Trong khi đó thì cán bộ lại ép buộc các tầng lớp trẻ "tình nguyện" nhập ngũ để đi đánh trận". Những ký giả lại được chứng kiến một sự chán chường trông thấy:

" Lại phải hiến thân hiến máu! Để làm gì? Đâu còn giặc xâm lăng ngoài lai nữa mà còn đánh nhau? Trước tình

cảnh đất nước như vậy người ta chờ đợi đảng Cộng Sản như tay đi để xoa dịu dần chúng thì ngược lại họ lại càng rần rần. Người ta có cảm tưởng họ chỉ có biết một phương pháp cứng rắn mà thôi."

Đi viếng thăm tiếp miền Nam, ký giả Held lại ngạc nhiên còn thấy treo cả hình Staline bên cạnh Mác, Lenin Engels và Hồ Chí Minh trong những căn phòng Ủy Ban Nhân Dân.

Staline, tên đồ tể khất máu mà Cộng Sản nói đến cũng phải ký tự mình!

Rồi ký giả hỏi: " Ai quyết định lấy quyền giam, bắt tra tấn, đây à?" và được cán bộ trả lời rằng: " Ông không cần biết "

Mãi về sau ông Held mới hiểu rằng: " Quyền đó là quyền của Ủy ban Trung ương đảng Cộng Sản... và toàn dân miền Nam bị nghi ngờ là có tội chỉ không rõng gì một số cá nhân... Cũng vì vậy nhà tù của Thiệu chất ních mà lại còn không đủ để chứa hết người bị bắt nữa! "

Rồi ông Held kết luận là: " Trong sự chạy xin viện trợ Việt Nam là một nước cố độc vì đi đâu cũng có bóng của Nga đi theo sau." Việt Nam đã vào tổ chức Comecon với một giá rất đắt vì theo ký giả thì " người nào trả tiền thì người này chỉ huy " ám chỉ Việt Nam nay bị Nga giật dây.

Đến độc lập cũng bị mất nữa thì còn gì?

(Tờ Le Matin de Paris là nhật báo bán chính thức của phe Xã Hội Chủ Nghĩa Pháp, được xếp vào số các tờ báo thiên tả).

LE MATIN DE PARIS
9/10/78 : JEAN LECLERC DU SABLON

"... Những xoay xở" mãi cũng đến đống củn.

" Đói qua chịu không đành tôi sắp kiếm đường đi chui" Đó là lời tâm sự, tay vỗ bụng bĩ bích của ban một anh ban mà tôi tình cờ gặp ngoài đường.

"Đi " Học Tập " không mang lại giá trị cho vấn đề này. Các chính trị viên miền Bắc miêng ngoài thì tuyên bố " muốn đáp đờ" giai cấp" trởng già trung lưu nhưng xữ dụng những cá nhân"; kỹ thức không đem lại tới nhữ chuyên môn của những chuyên viên miền Nam. Một hình tể gia đi học tập từ ba năm nay đang học sửa khóa. Một trung

ủy quân y trong quân đội ở Thiệu gây trước không được phép hành nghề; lại thêm 1 người làm tăng gia hàng ngũ thất nghiệp: theo các thông kê chính thức, thì có một triệu rưỡi người đang thất nghiệp ở miền Nam, còn theo các nguồn tin khác thì số đó phải nhân gấp đôi hoặc ba. Những các trong trách trong các xí nghiệp hay các công sở đều được giao cho công chức miền Bắc, và đây là 1

Tết Kỷ Mùi : tập dượt văn nghệ

CÙNG QUÝ VỊ VÀ CÁC BẠN THANH NIÊN SINH VIÊN,

Nổi tiếp truyền thống từ 14 năm nay, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam sẽ tổ chức một Đêm Văn Nghệ Tết Kỷ Mùi tại Paris. THSV rất mong được sự cộng tác của tất cả quý vị cùng các bạn thanh niên, sinh viên, học sinh trong mọi công tác từ văn nghệ, kỹ thuật, trật tự đến tiếp tân.

CÁC BUỔI TẬP DƯỢT VĂN NGHỆ ĐÃ BẮT ĐẦU TỪ NGÀY

CHỦ NHẬT 29.10.78

- + Mỗi tuần vào ngày chủ nhật
- + Từ 14g30 đến 19g
- + Địa điểm : 35 rue St Roch, Paris 1er (Métro tram Pyramides hay Tuileries Xe buýt số 21 hay 27)

TRÂN TRỌNG KÍNH MỜI QUÝ VỊ VÀ TẤT CẢ CÁC BẠN .

26179

Thăm thiết lại thêm một cái Tết nữa về với chúng ta.

Hân các bạn đến cùng có dịp gặp xen những tên Tết với những chữ tể trạnh .đâu của T.H.S.V tại Paris.

Các bạn đến hãy thưởng thức các màn ca-vũ dân-tộc, các vở kịch, các điệu hát câu hò nói lên ý chí đấu tranh máu-liệt của công đồng người Việt ở hải-nghại sau-tư đấu với tiến đờ dân tộc.

Nhưng các bạn có biết rằng

* Mỗi tên Tết T.H.S.V. tại Paris là :

- * 5000 giờ tập dượt văn nghệ của 100 anh chị em
- * Những lời thề trăng trêu dài tởm từ đầu tích chướng, cố gắng trong sự lạc lõng của dân đồng
- * Sự góp sức tâm thần không ai biết đến của 150 anh em hoạt-tử
- * Sự nhân nại kiên trì của các anh chị em đi xin quảng-cáo
- * Sự tái tái mặt trời của các bạn Kỹ-thuật, phải lo tở cái kim-giặt cái áo, đờ sợi giây

tiền máy gi-ấm, phim-ảnh ...

- * Sự duyên-dang huyết-tha của 160 di-thiệp-tấu,
- * Sự lăn lộn việc lằng lể của các chị bạn âm-thức tở các bạn có thể-thức-thức những ruộng-vi

đậm-nồng TẾT ở xứ lạ quê người,

những cơn ác-mộng của bạn-tân-chính khi phải chi ra 25.000 quau cho tên phông-tên TẾT.

- * Sự lao-tấn, lao-lực của các anh chị bạn báo chí tở chu-trần cho đặc san TẾT.
- * Sự bồn-ta tở gây đau-thần-thần-lời cho sự tranh-đấu của dân-tộc qua báo-chí và chí luận người VIỆT với QUỐC-TẾ của anh chị em bạn xã-đồng.

* **500 người** tạng suốt 3 tháng-trời

đang góp tài lực sức mơn vào nỗ lực tranh-đấu chung của dân-tộc chống lại Bao-Liên-Cộng-Sản

nhai lên nguyện-vọng của đồng-bào quốc-nội đang phải chịu-trần-nghĩa với Hồng-Khố-trung

Tục-từ Cộng-Sản,

Đề-xây-đang một xã-hội Nhân-Đàn, Nhân-Vị và Nhân-Loài.

TẾT

Luân lại về trên đất mẹ
ngút ngàn thông khô
Chị quạt cuồng hây
vùng dậy giải phóng
Quê Đường

DỰ LUẬN PHÁP VỀ V.N.

de Paris :
V.N. PHẢI TRẢ LỜI

lỗi thủ nhận chính thức- ng đã giữ chức vụ đó ngày trước nay chỉ được quyền làm cố vấn.

Ngoài ra đã có nhiều điều kiện hợp về hâu sự không được ăn lương hưu trí chỉ vì đi đống sự thiếu gia đình có một người theo "ngụy", hay chỉ vì đồng sự không tham dự những buổi họp chính trị của tổ phường."

... Có lỗi thủ nhận chính thức là đối với những viên chức mới này, và họ không phải là ít, mỗi lần ký giấy phép ra khỏi Sài Gòn, giấy phép xin việc, giấy phép mua xăng, mỗi lần nhắm mắt cho phép đi chui là một dịp ăn tiền đầy túi. Tuy nhiên họ vẫn được giữ nguyên vị. Những xếp như nhiều võ sĩ kể chúng ta kiểm soát kể đi người về, nghe tin các kẻ tởm. Trong khi các xếp lớn "loại cán bộ ăn lương trăm đồng" thì bắt đầu "đóng đờ".

LE MATIN DE PARIS ngày 10/10/78 : JEAN LECLERC DU SABLON.

"... Ngày 23-9 vừa qua. Một thủ tù trong biệt giam ở Thủ Đức, những một thủ tù địch xác giữa một thủ tù số tập thể. Bác sĩ Nguyễn Phước Đài, người chỉ huy một bệnh viện Sài Gòn, bị bắt. Ông đại táng thuộc giới chống đối Thiệu. Đường như những lời phê bình mà ông đã không ngần ngại nói lên khi phát biểu ý kiến về một số thiếu thốn nghề nghiệp của vài công chức miền Bắc đã được coi là kẻ thù chấp nhận được..."

Những lãnh tụ CS không bao giờ chịu nói về vấn đề thủ nhận chính trị: "Chúng tôi (Xem tiếp tr 6)

Báo Le Figaro : không 1 lời hứa nào thành hình !

(Le Figaro là một trong những nhật báo lớn nhất nước Pháp, được coi là có lập trường thân hữu)

LE FIGARO ngày 14/10/78 Bài của JEAN D'ORMESSON

"... Công Sản, như bắt cả ở chỗ nào khác, đã hứa hẹn thức ăn, hoà bình, tự do. Họ đã hứa sẽ có dân chủ. Họ đã hứa tôn trọng mọi phong tục dân tộc, gìn giữ sự khác biệt giữa miền Bắc và miền Nam, tôn trọng những cá tính của từng địa phương, để địa phương tự lúc. Họ đã hứa để nhân quyền trở về... Không một lời hứa nào đã được tôn trọng. Lo sợ, tổ cáo ngụy trị khắp nơi cùng với sự vắng mặt của thông tin, sự chối bỏ mọi quyền tự do. Dưới chính quyền đang tồn của Thiệu cũng vậy còn có ở báo chí từ do phôi bày mọi xấu xa. Giới đầy trí hết. Những đề liên bị quay nhất cũng bị vứt bỏ. Chiến tranh VN đã mang theo, ngay đến trong lòng của Tây Phương, ở Pháp, ở Mỹ, những hy vọng của cả 1 thế hệ. Nó đã từng là tiếng gọi hợp đoàn và tiếng trờng cho một ngày mai của thái bình và tự do. Giờ đây, sự thất vọng trước mặt chúng ta. Thất vọng nối tiếp theo phần khác. Giải phóng chỉ đến đến trường khuôn !..."

Báo Le Monde :
V.N. và MIỀN : CHỈ KHÁC CƯỜNG ĐỘ

LE MONDE ngày 5-10-78 (Le Monde là một trong những nhật báo lớn nhất tại Pháp, được coi là tiêu biểu cho giới trí thức Pháp).

Trong bài quan điểm đăng trên trang nhất, dưới đầu đề "Tội ác thời bình", Le Monde viết :

"Sau khi đã thắng cuộc chiến chống người Pháp và người Mỹ, CSVN đã thừa công cuộc hoà bình. Thảm kịch mà nhân dân VN đang sống lần này không do một đề qu ốc ngoại bang gây ra, mà chính là do nền đề quốc nội tại của một đảng phái độc tôn gây ra, một đảng phái ít a thích độc thoại hơn là nghĩ cuộc bán luận dân chủ.

Nạn tử khốc hại vừa qua không thể che đậy cho thực tế chính trị trong nước, một thực tế không phải do sự may rủi mà có: từ đây, bắt đầu về cơ, các đại những người dân không cộng sản, cho dù họ đã từng đối lập với chế độ độc tài cũ tại miền Nam. Nhiều kẻ lãnh đạo CSVN hiện tại đã từng bị giam tại Côn Đảo. Ngày nay, cũng những nhà tù đó không còn đủ chỗ để chứa hết thể hệ tù nhân mới. Bảy giờ, không thể có những phái đoàn kiểm soát quốc tế đến tại chỗ điều tra nữa. nước VN không độc lập là gì v à dân VN đã không trở thành "chủ tập thể" của mình thì là gì ?

Từ bao nhiêu năm nay, các nhà lãnh đạo CSVN lúc nào

cũng đổ lỗi sự thiếu tử do cho guồng máy hành chính quá nặng nề. Thật là một luận điệu cũ rích, một âm mưu vô hiệu để che đậy những trách nhiệm thật sự, làm như những cán bộ cấp trung của chế độ - dù rằng thường bắt tài và tham nhũng - có đủ quyền lực để biến VN thành một goulag, để phá hoại cả một nền kinh tế nhân danh một ý thức hệ cứng rắn.

Về nếu ngày hôm nay nhân dân VN chết đói, trên căn bản, đó cũng chẳng phải vì i thời tiết bất thường. Sau chiến thắng tháng 4-75, Tr ị Chính - một trong những kẻ tổ chức quốc hữu hóa ruộng đất miền Bắc năm 1954 và mang trách nhiệm những cuộc đàn áp đẫm máu sau đó - đã tuyên bố tại Sài Gòn rằng việc thiết lập nền "độc tài vô sản" tại miền Nam là cần thiết. Một lần nữa, giáo điều đã thắng thế trên sự khôn ngoan...

"Giữa cuộc ám sát tập thể tại Kam Pu Chia và chính sách đàn áp tại Việt Nam chỉ có một sự khác biệt trên mức độ. Nhưng than ôi, ý đồ của 2 bên đều giống nhau. Trong cả 2 trường hợp, ý đồ đó là tiêu diệt mọi mầm mống của sự khác biệt. Và cả hai chế độ, khi họ tổ cáo nhau về những tội ác mà chính họ không ngần ngại gây ra tại xứ họ, đã tỏ ra ngoan cố một cách đáng tởm và hoàn toàn mất hết thể diện".

Bình luận

Trong cuộc chiến Quốc-Cộng ở Việt Nam, từ xưa đến nay, mỗi trường tại Pháp vẫn giữ một vai trò không nhỏ. Một trong các nguyên do là những liên lạc đã có từ thời Pháp lệ thuộc và đó họ nước ta vẫn trao đổi kỹ thuật, văn hoá, tình cảm.

Chỉ cần nhắc lại bản diễn văn ở Nam Vang của Tổng Thống De Gaulle vào năm 1965. Hay gần đây hơn lời kêu gọi của TT Giscard d'Estaing v à o những ngày cuối của chính quyền Nguyễn văn Thiệu cũng đủ cho thấy mối quan tâm của chính giới Pháp đối với vấn đề Việt Nam.

Nước lại CSVN cũng cho rằng mối trường Pháp, với 1 số Việt Kiều đồng đạo chứa đựng một tầm quan trọng chiến lược không thể chối cãi. Do đó, ai cũng đã thấy những nỗ lực của CSVN để tranh thủ mối trường này từ những năm trước biên chế tổ từ năm 1975. Và Ba Lê đã từng là địa điểm được Hà Nội để "nghe đề" Hoà Đàm giữa Mỹ và CSVN diễn tiến. Gần đây hơn, Ba Lê cũng là nơi CSVN gặp gỡ đại diện Hoa Kỳ để thảo luận những vấn đề trợ giúp kinh tế.

Pháp vốn là một quốc gia trong đó các tự do cần bản được tôn trọng một cách đúng đắn và giới trí thức Pháp thường được xem như "tiên bố" và tiên phong trên bình diện ý tưởng. Họ lại hoạt động và phát biểu công khai một cách tích cực nên tiếng nói của họ có một tiếng vang không ít.

Từ 1975 đến 1978...

CSVN đã khéo léo nguy trang cuộc chiến xâm lăng của họ thành một cuộc chiến giải phóng dưới ngoại bang Mỹ nhằm để có lúc chiếm được hoàn toàn thiên cảm của giới "trí thức tiến bộ Pháp". Giới này vốn giàu lòng nhân đạo, đã dễ dàng đồng tình hình ảnh chênh lệch giữa kỹ thuật quân sự tân tiến của Mỹ, và nạn la tở số của anh b ộ đội. Và họ đã tận tụy h ớ trợ một cách tích cực CSVN, gây áp lực trên dư luận quần chúng Hoa Kỳ và quốc tế, giúp nhà cầm quyền Hà Nội thâu lượm được thắng lợi t r ong tháng tư năm 75. Sự họ trở nói trên quan trọng đến đ ộ nhiều quan sát viên, phải nhận định rằng cần bản thắng lợi của Hà Nội nằm trên chính trường quốc tế.

Thế mà giờ đây, chỉ hơn 3 năm sau, tổ báo được xem như đứng đầu nhất trong nhiều địa hạt, tổ báo phản ảnh trong thực thái độ của giới trí thức tiến bộ Pháp, và cũng là tổ báo đã từng giúp cho giới Việt Kiều thân Hà Nội giữ vững niềm tin, tổ báo chính thẳng dưới Mỹ, tổ báo "Le Monde" đã dùng hàng tỷ như sau "Sự vi phạm nhân quyền của chính quyền Hà Nội", "Ngục tù của Thiệu thiếu chỗ", "Tổ cáo và bắt bỏ la khi giới, hàng ngày của chính quyền Hà Nội". Đáng chú ý là tựa của bài xã luận như sau "Sự vi phạm nhân quyền của chính quyền Hà Nội", "Ngục tù của Thiệu thiếu chỗ", "Tổ cáo và bắt bỏ la khi giới, hàng ngày của chính quyền Hà Nội". Đáng chú ý là tựa của bài xã luận như sau "Sự vi phạm nhân quyền của chính quyền Hà Nội", "Ngục tù của Thiệu thiếu chỗ", "Tổ cáo và bắt bỏ la khi giới, hàng ngày của chính quyền Hà Nội".

Báo Le Point : GIỮA THIẾU THỐN và khốn cùng

(Tổ Le Point được xếp vào số các tuần báo có 1 à p triệu ôn hoà tại Pháp).

LE POINT SỐ 318 (23/10/78) KOSTA CHRISTITCH

"Năm ngoái ở Việt Nam thiếu hai triệu tấn gạo. Năm nay sẽ thiếu gấp hai lần năm ngoái vì thêm những trận lụt ở đồng bằng sông Cửu Long. Sự thiếu hụt còn có nhiều lý do khác trong đó có nạn lũng công đồng một vài trò không nhỏ. Phần uất bởi giá mua rẻ mặt của chính phủ, các nhà nông vút gạo cho lợn ăn chứ chẳng thối bán, và khi bị phạt (thi dụ như bị cấm nuôi lợn) họ trả thủ bằng cách bê gạo những gong lúa họ cây khiến cho sản xuất gạo bị đình chỉ. Việt Nam giờ đây lũng chừng giữa hai tính trạng thiếu thốn hay khốn cùng.

... Hà Nội không thay đổi, vẫn cái dạng của một thành phố nghèo mất thời đầu thế kỷ. Những Hà Nội chìm đắm trong

Báo Paris Match : một bọn lãnh tụ già nua

(Tổ Paris-Match là tuần báo hình ảnh có nhiều độc giả nhất nước Pháp).

SỐ 1535 (27/10/78) : JEAN LARIEUGUY.

"Tôi được dịp hỏi thăm trong các trại tỵ nạn ở Thái Lan một số, bố đội đã trốn qua sông Cửu Long. Họ không phải là những người của miền Nam, điều đó có thể giả i thích thái độ trên- Họ từ miền Bắc vào và gần như ột cách đồng nhất hạ kẻ cho tôi

cùng tâm hồn là trong hình ảnh của qua khứ- Lèo tèo vài xe Jeep, vài xe vận tải cộn chí toàn là xe đạp. Những cửa hàng rộng tuếch, bụi bặm trong đó người ta xếp hàng cho những món đồ vớ hình.

Sài Gòn cũng bắt đầu giống Hà Nội. Những sự kiện q uê phải lắng với thời gian ở Hà Nội mới bắt lên tại Sài Gòn, và che ta cảm tưởng của một đờ vớ và chòm đằm không lờ, vớ phường cầu chùa. Những đại lộ to lớn qua, được trồng nhà tốt qua đời với giao thông hiện tại trong đó kh ế còn xê húc. Quá nhiều c ủa tiếm động im ỉm canh một số khách hầy còn tưởng bày được những món hàng mà trên cả phẩm lân, lưỡng Hà Nội cũng chưa từng thấy là có được. Quá nhiều băng hiệu trên nh ề cánh của kh ế kín. Quá nhiều xích-lô trống khách. Quá nhiều... Danh sách sẽ bắt

tân. ... Những thất bại của quân đội CSVN trên chiến trường Miền có nhiều nguyên do. Duy có một nguyên do không hay: do là sự thiếu hụt số y chiến đấu của những lính h được tuyển mộ trong miền Nam. Có rất nhiều lính đào ngũ và nhiều kẻ trở l ỉnh bằng cách này hay bằng cách khác."

Báo Paris Match : một bọn lãnh tụ già nua

(Tổ Paris-Match là tuần báo hình ảnh có nhiều độc giả nhất nước Pháp).

SỐ 1535 (27/10/78) : JEAN LARIEUGUY.

"Tôi được dịp hỏi thăm trong các trại tỵ nạn ở Thái Lan một số, bố đội đã trốn qua sông Cửu Long. Họ không phải là những người của miền Nam, điều đó có thể giả i thích thái độ trên- Họ từ miền Bắc vào và gần như ột cách đồng nhất hạ kẻ cho tôi

... Những tay đầu xỏ giả nua trong Đảng Bộ Trung ương mà một loạ trước thực tế phủ phàng, vẫn tiếp tục từ tưởng một đề về quốc Việt Nam ngày càng rộng lớn, dọc lòng rên binh luận vớ cho tổng lái mà không hề biết rằng quân đội đang xuống thối, và nhân dân đã ra rời. Họ sanh trường vào thời chiến: họ được chiến tranh rèn luyện và chẳng có bí quyết cai trị nào khác hơn là một c uộc tổng động viên thường trực.

Thời bình và những vấn đề liên quan đến thời bình đã khiến họ bối rối. Trong thời chiến, kẻ nào không tuân theo lệnh trên, kẻ nào ứng lời phản kháng, kẻ nào tỏ ý nghi hoặc, đều là thành phần phân trước và bị loại trừ u ngay thời khắc. Trong thời bình những kẻ đó chỉ là những người chống đối, hết cơn l ỳ do tốt để diệt trừ, nhất là khi những người chống đối đó hàng triệu, đến hàng xu ể.

Thời bình đó, những những lãnh tụ già nua của Hà Nội h ằng say trong những cuộc việc chính chiến lâu, v ẫn mãi mê với chính công h ệ h ếch. Họ từ chối va chạm với một hoà bình la hoặc. Họ quá già để cải thiện, để hình dung tới một thế giới khác.

Thời bom đạn Mỹ kéo bên tai, họ đã dần dần. Về nhất nhất việc gì, tổ gi cũng có thể đổ lỗi cho bọn xâm lăng để quốc hoặc bè lũ thuộc hạ phá rối..."

Thỏa ước Nhật-Hoa

(Tiếp theo tr 1)

thiết bị cơ sở kỹ nghệ nặng, vung chác. Mục tiêu của kế hoạch thập niên (76-85) là đưa Trung Cộng vào đường kỹ thuật nhanh chóng hầu bắt kịp các nước tiên tiến vào năm 2.000. Muốn đạt mục tiêu trên, mức sản xuất kỹ nghệ phải tăng gấp đôi, năng xuất trong nông nghiệp phải vọt lên cao hơn 10%.

Trong chiều hướng đó, khoảng ước giữa Nhật và T. C hoàn toàn nằm trong kế hoạch thập niên. Trên đầu hai bên đồng ý sẽ thông thường khoảng 20 tỷ Mỹ Kim hàng hóa, chia đều mỗi bên. Những đơn hàng 10 và qua thì 2 bên lại ký kết nối thêm thời gian giao thương đến năm 1990. Vào năm này, số lượng hàng hóa dự tính sẽ lên tới 80 tỷ Mỹ Kim. Trên diện này chúng ta cũng không nên quên rằng Đảng Tiểu Bình sau khi loại trừ "bê lũ tư nhân bang" ra khỏi guồng máy lãnh đạo Trung Hoa, phải củng cố địa vị của mình bằng cách thành công càng sớm càng tốt trên địa hạt mangan kỹ nghệ, nông nghiệp và kỹ thuật. Chỉ những thành quả thấy được trong một thời gian ngắn mới có thể giúp cho Đảng Tiểu Bình minh chứng được chính sách thực tiễn của ông là đúng. Trong nỗ lực đó, thỏa ước Nhật-Hoa tác dụng mạnh trên nền kinh tế Trung Cộng như sau :

1-Giúp cho Trung Cộng xây dựng hạ tầng cơ sở kỹ nghệ nặng :

Trong hợp đồng mangan ký với Nhật, Trung Cộng sẽ giao cho công ty Nippon Steel xây cất một nhà máy luyện kim vôi dai gần Thượng Hải. Trung Cộng có quá nhiều nhu cầu về vật liệu nặng thép và sắt để dùng trong các ngành sản xuất nông cơ, xây cất, hầm mỏ, kỹ nghệ vũ khí v.v... mức sản xuất trong nước chưa đáp ứng được đòi hỏi thiết bị nên phải cần tới Nhật, một trong những nước đứng đầu thế giới về kỹ nghệ thép.

2-Giúp cho Trung Cộng khai thác triệt để các nguyên liệu sẵn có như dầu hỏa, than đá :

Trung Cộng sẽ nhập cảng của Nhật những nguyên liệu máy móc trang bị các cơ sở khai thác dầu hỏa và mỏ than. đồng thời tổ chức các lớp huấn luyện do chuyên viên ngoại quốc (Nhật, Đức v.v...) đảm nhận. Mặt khác Nhật đã nhận xây cất cho Trung Cộng hai nhà máy rất lớn sản xuất Ê-ty-len, là chất hóa phẩm cần bản của ngành hóa học dầu hỏa.

Phải nhắc thêm rằng các nhà máy biến chế dầu hỏa này sẽ giúp cho việc sản xuất phân bón hóa học, một yếu tố quan trọng cho việc tăng gia năng xuất nông nghiệp để đáp ứng một thị trường 800 triệu dân ăn. Đó là về phía Trung Cộng. Còn về phía Nhật, họ sẽ được hưởng lợi gì khi thỏa hiệp với Trung Cộng ?

NHẬT : MÓN BỔ

Cứ nhìn phản ứng của các giới thường kỹ nghệ gia Nhật Bản thì chúng ta thấy ngay họ vui mừng đến chừng nào : "Thường ước 78 đến thật đúng lúc !" Mà đúng lúc thật, vì trên thị trường quốc tế, chính sách để quốc kinh tế của Nhật đang vấp phải những khó khăn lớn, một đáng do các nước tiên tiến gây ra khi họ cố gắng tốp bớt bước tiến của các hàng hóa Nhật, đáng khác do sự

cạnh tranh của các nước mới nổi mang như Nam Hàn, Đài Loan v.v..

1. Chính sách bảo hộ mậu dịch của các nước tiên tiến: Từ nhiều năm nay, các quốc gia buôn bán với Nhật đều thấy cần cân thường mại của mình đều lo ngại và mỗi năm sự lo ngại mỗi lớn. Hàng hóa Nhật đã tốt lại còn rẻ nên lan tràn các nước Âu Mỹ khiến sản phẩm nội hóa tại các nước này ứ đọng. Trước tình thế đó, gián tiếp hay trực tiếp, các chính phủ Âu Mỹ đã bố bước phải vãn hồi chính sách mậu dịch, ví dụ bằng cách tăng thuế nhập cảng khiếm gia cả hàng hóa "made in Japan" trở nên đắt đỏ, hay bằng cách đơn phương hạn chế khối lượng hàng hóa nhập cảng từ Nhật.

Các biện pháp trên đây đã khiến một phần sản lượng của Nhật mất đi thị trường Âu Mỹ, guồng máy sản xuất trở nên thủng đứ.

2. Sự cạnh tranh của các nước mới kỹ nghệ hóa :

Một số quốc gia A Châu như Tân Gia Ba, Nam Hàn, Đài Loan, Hồng Kông, từ những năm gần đây, đã hoàn thành một bước tiến nhảy vọt nhờ áp dụng kỹ thuật tân tiến do nhập từ Nhật và nhờ tiến công về mặt, họ đã đủ sức để cạnh tranh trực tiếp với Nhật trên các thị trường quốc tế cũng như ngay trên nước Nhật. Việc đồng Yên không ngớt lên giá trong mấy năm liền so với các loại tiền tệ khác đã khiến cho hàng hóa Nhật đắt hơn thêm đối với các hàng hóa tại các xứ A Châu khác. Ngay tại trong nước, người ta chúng kiến hiện tượng đồ vật Nam Hàn Hồng Kông v.v... được chiếu cố nhiều hơn đồ vật máy móc Nhật. Trong nhiều ngành, mức xuất cảng của Nhật bị giảm sút kinh khủng : lụa (100%) u-rê (83%), máy truyền thanh, hóa chất v.v..

Những sự kiện trên đều cho thấy rằng thị trường của kỹ nghệ Nhật càng ngày càng thu hẹp và việc Trung Cộng mở cửa giao thương với Nhật trong lúc này là một cái may rất lớn vậy. Nó sẽ giúp cho Nhật có thị trường cho các ngành kỹ nghệ đang gặp khó khăn một cách thông thả và êm thắm, tránh được các vấn đề xã hội nhức óc thường xảy ra khi người ta chuyển từ khu vực kinh tế này sang khu vực kinh tế khác. Trong khi chờ đợi các nhà máy sản xuất thêm thép, thêm hóa chất, thêm máy truyền hình được xây cất xong xuôi thì Trung Cộng hẳn sẽ phải nhập cảng từ Nhật một số lớn hàng chất, phụ tùng máy truyền hình, vật liệu xây cất... mà Trung Cộng cần ngay tức khắc. Đó là chưa kể các hàng hóa tiêu thụ. Thị trường Trung Cộng với 800 triệu dân mà nhu cầu đã bị dồn ép từ mấy mươi năm nay hẳn có một tiềm năng tiêu thụ rất lớn.

Một cái lợi khác cho Nhật, không những Trung Cộng sẽ mua của Nhật những gì Nhật cần bán mà sẽ còn bán cho Nhật những gì Nhật cần mua. Trung Cộng hứa hẹn sẽ cung cấp than và dầu hỏa trong thập niên sắp tới. Khiến Nhật có thể yên tâm hơn khi nguồn tiếp tế nhiên liệu của mình không tùy thuộc vào một quốc gia độc nhất như trong hiện tại.

MỘT THỎA ƯỚC KINH TẾ HAY... CHÍNH TRỊ ?

Nói đến "thỏa ước Hiếu

Nghị và Hoà Bình" giữa Trung Cộng và Nhật mà chủ đề cập khía cạnh kinh tế mà thôi là một cái thiếu rất lớn. Nếu không muốn nói là cần bản. Người ta không thể không chú ý đến vấn đề trong thỏa ước : "(hai nước tuyên bố sẽ chống) mọi hình thức bá chủ trong vùng A Châu và Thái Bình Dương". Từ ngày Mỹ rút chân ra khỏi Đông Dương người ta thấy hai chữ "bá chủ" chỉ có thể ám chỉ Nga số. Trong ý nghĩa này, người ta nhận thấy quá thật, thỏa ước Nhật-Hoa chỉ có thể có hai cho Nga số mà thôi, và đó dù dù không nói rõ ràng, nhưng nó đã được ký kết để phân nửa đối phó lại với đế quốc Nga số. Gói Thỏa Ước này là một liên minh chống lại Nga số lẽ hội quả đáng nhưng sự thật chắc cũng không xa bao nhiêu.

Trên phương diện chính trị Thỏa Ước đã đánh dấu việc hai cường quốc lớn nhất của A Châu liên kết với nhau. Nếu ta gọi Nga và Mỹ cũng là 2 cường quốc khác của A Châu do sự hiện diện rất thống trực của họ tại châu này thì người ta có thể nói rằng mặt trận A Châu đã xoay thành thế chân vạc trong đó Nhật-Hoa là một chân, hay nói đúng hơn một thế lưỡng cực trong đó cả Mỹ, Nhật và Tàu là một cực, còn Nga đứng một mình tại một cực đối diện. Điều này vô cùng quan trọng vì lần đầu tiên trong lịch sử A Châu, nước Nga mới lẻ loi như vậy.

Trên phương diện quân sự thì Nhật bây giờ là một cánh cửa mở cho Trung Cộng khiếm kế hoạch bao vây Trung Cộng của Nga số không thể hoàn tất. Ngược lại là đang khác, các ham đội của Trung Cộng và Nhật, công với ham đội các xứ A Châu chống Cộng như Nam Hàn, Phi Luật Tân, Đài Loan, sẽ là một cản trở lớn cho cuộc nam tiến của Nga và phần nào cắt đứt đường giây liên lạc giữa Nga và tay sai là Nội tại phía Nam. Trên điểm này, người ta nhận thấy mỗi đây Nga số đã phải tiếp tế súng đạn cho Hà Nội bằng cầu không vận bay ngang qua Ấn Độ và Hồi quốc. Thêm vào đó, Nhật Bản trong những năm gần đây đã không ngớt tái trang bị vũ khí khiến Nhật hiện đang trở thành một cường quốc quân sự, và người ta đã không may ngạc nhiên khi thấy Trung Cộng khuyến khích Nhật tiến xa hơn nữa trên lãnh vực này...

Và điều ngược lại cũng đúng. Vì nhờ thỏa ước với Nhật, Trung Cộng sẽ có đường mới để mua thêm vũ khí tối tân của Tây Phương hầu chống chọi lại Nga số trong trường hợp một cuộc chiến rộng lớn. Những yếu tố trên đây cho chúng ta tưởng tượng được phần nào sự chuyển mình của tình thế A Châu, trong đó Trung Cộng đã nắm thêm được phần chủ động.

Tuy nhiên không phải vì vậy mà Thỏa Ước Nhật-Hoa vừa ký kết hoàn toàn không đưa chúng ta vào trong một nguy hiểm cho hai nước. Đối với Trung Cộng, việc ký kết với một quốc gia theo thế chế tư do không phải là không có ảnh hưởng đến tình hình trong nước. Vì không minh tế thuộc vào Nhật, Trung Cộng sẽ phải mở cửa để cho các ảnh hưởng của các nước tự do khác ủa vào :

Hà Nội sửa soạn tổng tấn công Cao Miên

thiếu nữ từ 16 tuổi bị gọi nhập ngũ

Có chẳng một cuộc nổi dậy toàn diện tại Kam Pu Chia để lật đổ nhà cầm quyền hiện tại ? Với vốn vốn những mẩu tin sắc mui tuyên truyền của các đài phát thanh Hà Nội và Nam Vang, người ta khó lòng biết được chuyện gì đang xảy ra bên Cao Miên.

Ngày 23-10-78, đài Hà Nội bắt được tại Hướng Cảng loan tin "toàn dân" Kam Pu Chia đã tổng khởi nghĩa tại đã số các tỉnh trong nước hầu đánh đổ chính phủ hiện tại do Pol Pot cầm đầu. Theo dài này, 1 số đơn vị Khô Me (do Hà Nội trang bị và huấn luyện) đã cắt đứt các đường tiếp tế Nam Vang và chiếm được một số địa điểm chiến lược quan trọng như: phi trường Kompong Cham, một số cơ sở hành chánh tại các tỉnh Stung-Treng, Kratie, Rattanakiri.

Nguồn tin trên cho tới bây giờ vẫn chưa được xác nhận, duy chỉ có Ieng Sary, ngoại trưởng Nam Vang đang công du tại một số nước Đông Nam Á, đã lên tiếng cải chính tin này.

HÀ NỘI SẮP TỔNG TẤN CÔNG ?

Tuy không biết rõ thực hư về cuộc tổng khởi nghĩa này, các nguồn tin tin báo Tây Phương không lấy làm lạ bao nhiêu khi được biết chiến sự tại các vùng canh biên giới Việt-Miên nóng bỏng trở lại. Sau một mùa mưa đã làm cản trở các cuộc đụng độ, người ta ước đoán khi mùa khô trở lại, quân đội Hà Nội sẽ tái tấn công rộng lớn vào lãnh thổ Kam Pu Chia.

Ngày từ bây giờ đã có một số dự kiến khiến chúng ta có thể giữ lại giá thuyết này: "Tin tình báo Hoa Kỳ cho biết trong tháng 9 vừa qua, Hà Nội đã đốc thêm quân như và binh lính về phía biên giới Miên. Tổng số quân lực Hà Nội do theo vùng này được ước lượng là 200 ngàn người. Những căn cứ quân sự và đơn vị đã được tăng cường và xây cất thêm. Những phương tiện chuyên chở như xe vận tải, xe lửa, đã được trưng dụng trọn tất cả các con đường dẫn về Tây Ninh."

hậu quả tâm lý và chính trị của sự kiện ra sao, và mối nguy cho một thế chế Cộng sản như thế nào, không hiểu các nhà lãnh đạo Bạc Kinh có đo lường được hay không? Đó là một cơn tinh cần nhắc giữa tương lai xa và tương lai gần, và trong tình thế nóng bỏng hiện tại, Trung Cộng đã phải chọn lựa, đảm bảo tương lai gần trước hết.

Đối với Nhật, việc Nhật đem chia sẻ với Trung Cộng trách nhiệm "lưu cánh sát" cho vùng A Châu cũng nguy hiểm không kém. Từ đây thì chiến cho tới nay, Nhật đã hoàn toàn lánh xa khỏi lãnh vực quân sự nhờ do một số được sự phát triển kinh tế của ngày hôm nay. Trở lại địa vị của một cường quốc quân sự, Nhật đang đánh bài với nền kinh tế của mình và chính thể của mình. Liệu Nhật đã đủ sức chống lại hay chưa với các mệnh lực của chính trị và súng ống ?

Đặt ra những câu hỏi và nghi vấn như trên, chúng ta chưa thể đủ sức để trả lời: Thỏa Ước Nhật-Hoa hiện nhiên còn dành nhiều bất ngờ cho những ngày sắp tới.

LÊ THIÊN

-Vẫn theo tin báo Hoa Kỳ, Nga số đã tăng gia viện trợ súng đạn cho Hà Nội, và số cơ sở của Hà Nội đã tăng lên con số khoảng 4000.

-Đài phát thanh Hà Nội loan tin tất cả thanh thiếu nữ VN từ 16 tuổi đều được lệnh phải nhập ngũ. Từ trước tới giờ, lệnh này chỉ áp dụng cho phái nam.

-Người ta được biết có nhiều vụ di chuyển binh lính quanh các vùng đồn điền cao su, thung lũng Memot, Krek, nơi Hà Nội đã từng tấn công mạnh nhiều tháng trước đây.

-Đài phát thanh từ "Vùng giải phóng của Kam Pu Chia" không ngừng kêu gọi dân chúng Miên nổi dậy phản loạn. Người ta được biết đài phát thanh bí mật này đã được Hà Nội dùng lên rất gần đây tại 1 nơi mà người ta nghĩ là nằm trong tỉnh Tây Ninh. Đài phát thanh đã loan lời tuyên bố của một cựu sĩ quan cấp tá của quân đội Nam Vang tên Nam Samouth kêu gọi binh sĩ Miên "quay đầu súng".

-Một cuộc tấn công thăm dò của CSVN đã được tung ra vào đầu tháng 10, đánh vào quốc lộ số 7 của Kam Pu Chia.

-Ngày 15-10-78, đài phát thanh Nam Vang loan báo quân đội Miên được đặt trong tình trạng báo động để đối phó với một cuộc tổng tấn công gần kề của Hà Nội. Song song, tin tình báo Thái Lan cũng nhân rằng "tình hình vùng Việt-Miên có thể bùng nổ ở kinh hờn bất cứ lúc nào".

SIHANOUK TÀI XUẤT GIANG HỒ ?

Trong một bài cảnh viết cũng rồi ren, các quan sát viên đã đặc biệt chú ý tới sự tái xuất hiện của cựu hoàng Sihanouk. Không ai được ngạc nhiên, những đài Nam Vang đã loan tin ngày 28-9-78 rằng Sihanouk đã đến thủ đô vùng phụ nhân và cựu thủ tướng Penn Nouth, buổi tiệc chính thức đánh dấu kỷ niệm 18 năm thành lập đảng CS Miên. Trong bài tiệc này cũng có sự có mặt của bộ ba Khieu Samphan, Pol Pot, Ieng Sary, đang cầm đầu chính quyền.

Nhiều người cho rằng sự tái xuất giang hồ này là do Trung Cộng thúc đẩy nhằm đánh bóng lại thể diện của một chế độ đang bị cả thế giới kinh tởm. Sihanouk từ trước tới giờ vẫn được các nước ngoại quốc coi là một kẻ yêu nước thối đàng... Giá thuyết này cũng đúng nhưng vì chẳng phải một bữa tiệc mà có thể xóa được dấu tích của 1 triệu người bị giết chết.

Nhiều người khác lại bảo rằng Sihanouk trở lại quyền chính là để sửa soạn một chính phủ hoà hoãn với Hà Nội. Chuyện này lại càng khó tin hơn vì từ trước tới giờ, Sihanouk chưa bao giờ từ chối là một người bạn của VN. Và lại, sự tái xuất hiện của Sihanouk là do Pol Pot từ chức, không lẽ ông này lại địa vị của một cường quốc quân sự, Nhật đang đánh bài với nền kinh tế của mình và chính thể của mình. Liệu Nhật đã đủ sức chống lại hay chưa với các mệnh lực của chính trị và súng ống ?

Giả thuyết còn lại mà cũng là giả thuyết xem như có thể đứng nhất, là sự kiện Siha-nouk vẫn còn giữ được thiên cảm sâu xa của một số đồng dân chúng Kam Pu Chia: ông ta được coi như thể hiện phần nào sự nhứt trí của nhân dân Miên. Vì vậy, việc đưa ông ta ra "trình diện" có nghĩa là

(Xem tiếp tr 6)

Còn báo chí' Nga thì cũng chẳng thua truyền hình Nga. Nhân chuyện ông Gromyko đọc diễn văn tại Liên Hiệp Quốc thì thế giới mới biết là báo chí' Nga...án gian như thế nào.

Vấn ngoại trưởng Nga đọc diễn văn thì bị chổng văng và phải đi nghỉ một tiếng sau mới trở lại. LHQ đọc tiếp diễn văn. Đồi với các ngoại giao đoàn thì đầy chỉ là một tiểu tiết không đáng kể. Nhưng báo chí' Nga không những đã thấy cần phải che đậy không nói một tiếng đến vụ này mà còn đăng diễn văn của ông Gromyko 1 loạt không có bình luận gì thêm.

Đền thánh Staline cũng phải làm khi đọc báo PRAVDA và sẽ tưởng rằng Gromyko đã đọc diễn văn không bị đứt quãng.

VUA ĐÁNH TRỐNG

Đã từ lâu ai ai cũng biết là ông Khadafi, quốc trưởng của Libye, theo Nga Sô. Nào được đào tạo tại Nga, nào sang Nga mỗi khi muốn giải quyết một vấn đề gì, nào tiếp tế các phong trào khủng bố tại các nước Tây Phương... Ông Khadafi đã từ lâu trở thành một tay sai đắc lực của Nga Sô.

Đã thế trong lúc gần đây ông đã cảm thấy cần phải biện minh. Thật vậy, trong cuộc đàm thoại giữa Hoa Kỳ và Libye, vào ngày 9/10/78, ô.Khadafi

đã lớn tiếng tố cáo là chính sách hiện tại của Hoa Kỳ đã đẩy ông vào trong tay Nga Sô

Cả hai nước đều rất ngạc nhiên vì chẳng phải gần đây Khadafi mới thân Nga mà đã từ khuya rồi!

Nhưng khi Khadafi tuyên bố là nếu Hoa Kỳ cứ tiếp tục như thế này, Libye sẽ bước lòng phải gia nhập Hiệp Ước Varsovie thì mọi chuyện đều rõ ràng!

Muôn vào thì cứ vào những đùng vua đánh trống, vua ăn cướp!

KHÔI HẢI

của mình. Khi hồi có bao nhiêu người đi học tập, thì Viện ta đăm

đăm quá quyết chí có tám ngàn người đi thôi. Còn nếu trách Viện là tại sao lại về nhân đạo thả quá ít người về sau 3 năm giam giữ, thì Viện ta sẽ đăm quá quyết rằng, đã trên một triệu người được thả về rồi! Đì tam ngàn về hơn một triệu thì nhân đạo thật!

Gần đây, Viện ta còn tuyên bố' nhi nhớ có hàng. Nhân dịp nhất báo Le Monde viện dẫn một số dữ kiện về tình thế bị đày hiện tại ở nước ta, thì Viện đã trả lời trên mặt báo này đại khái là báo Le Monde đang ủng hộ việc Pháp bán vũ khí cho TC nên mới nói xấu VN như vậy.

Cả Công Luận của Pháp, và thế giới phải kinh ngạc, không ngờ Viện ta lại cò n người ngờ hèn là họ t'ưng t'ướng, vì báo Le Monde thuộc vào một vài tờ nhất báo được coi là đứng đắn nhất bên Pháp.

Với một người như Viện, thì chắc chắn chúng ta còn có dịp thưởng thức một vài màn khôi hài nữa trong tương lai!

CÁC KẼ HAY CÁC KẼ

gọi "ngoại giao con kỳ nhồng" vì đường lối ngoại giao của Hà Nội nay đã hết có đường có lối. Đồi thoai màu gì thì ta cứ hòa theo màu đó miễn là được ti tiền cơm.

Tướng thói xưa thói ăn tiền ngờ đâu lại còn bị cò thêm. Chẳng hạn, Đông sang N a m Đổng đã bị chửi là " Pelan Pelan Đông!".

Nguyên do là Đông chịu khó chạy tiền qua, mà lại cứ sợ Trung Cộng phá rối, nên thấy Đổng Tiểu Bình đi sang x'ư nên thì cũng bèn đi sang x'ư Nam, không trước thì sau.Đến ấy, không thấy Đổng chạy chọt quá bèn, nói " Pelan, Pelan " ngụ ý muốn báo Đổng "bớt bớt đi chút xíu".

Vì chướng mắt quá! Ở ngoại giao các kẻ, Ở ngoại giao các kẻ.

TRƯỜNG VĂN LINH

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA ...

GIỚI RỜI MÀ!

Không hiểu mấy dai biểu ngoại giao của nước ta đã làm gì mà các nước l a n g giềng chua chất đối với VN như thế!

Thật vậy, cứ nghe Lý Quang Diệu, thì tưởng Tân Gia Ba, thì tưởng ai có thể còn một áo vòng non trồng cây lạng trong giúp đỡ, nhất là trong khối ASEAN.

Nhân dịp Lý Quang Diệu sang Pháp, một ký giả hỏi ô. nghĩ gì về tình hình Đông-Nam-A nói chung, thì ông trả lời nhảm VN nói riêng:"Thật không ai chờ đợi cả! Tưởng hết chiến tranh, sẽ kiến thiết, sẽ hưng thịnh, ngờ đâu chỉ thấy toàn là những sự xáo trộn nào nung!"

Ông lại nói thêm: "Tinh hình lúc này nhác nhớ mọi

chúng ta rằng các anh em CS cũng chẳng còn vì tư tưởng Mác Lê làm thân làm th i e n với nhau nữa. Chỉ thấy xấu xệ nhau vì lợi lớn lợi nhỏ của mỗi nhà cầm quyền m a thoi!".

Ký giả lại hỏi thêm về việc Phạm văn Đồng sắp sang Tân Gia Ba trong tháng này, thì Lý Quang Diệu không ngại ngừng tuyên bố: " Nhà cầm quyền Hà Nội khôn khéo lắm mà! Họ đã chứng tỏ đã sửc lôi kéo cam tình của cả thế giới trong hai chục năm. Vậy nay, họ cần gì đến chúng tôi?"

Giới rời mà!

ÔNG HOÀNG LẬP LÓ

Trong khi đó, bên Cao Miên người ta nhận thấy có một bóng dáng quen thuộc lại được đẩy ra lập ló.

Chẳng hiểu tình thế cái nước Khô Me lúc này ra sao, nhưng ai cũng để ý là khi tình thế hơi khơ khàn, thì Sihanouk lại ló dạng. Phải chăng dân Cao Miên còn mến ông Hoàng Sihanouk đến nỗi trông thấy ông là quên hết nỗi ưu phiền?

Những Ông Hoàng Sihanouk ngày nay cũng chẳng c o n

hưởng xưa. Người ta ví ông ta như một con mũa rôi, c ó giấy chằng chịt buộc chân buộc tay, cứ động thì phải có người đứng sau điều khiển sợi giây. Cho nên khi ông ló dạng thì là do có ai kéo giấy dũa mặt ông ra cho đến khi bị giết giấy kéo cổ vào.

Nếu là một hải kịch, thì trẻ em thích xem lắm. Những đây là một tâm bị hải kịch, vì trong đó diễn viên có thể mất mạng nếu diễn sai nguyên tác.

CHUYỆN BỐ CON

Thế giới ngày nay, hiếm Hoàng đế đến nỗi người t a rất hiếm vì theo dõi những chuyện làm cảm của gia đình "quy tộc".

Ở Trung Phi thì có Hoàng Đế Bokassa, một vị hoàng đế rất được các báo chí' để ý tới. Trong tháng vừa qua ông đã thực xuất con trưởng, là Hoàng tử Gioc cùng gia quyến

khởi Trung Phi. Không r ở chuyện ra sao những khi bị trục xuất, Công tử Gioc tuyên bố là Ông Bố của ông số ông giành một thì trường buồn bán ngà vôi nên mới từ!

Báo này xin miễn bàn vào đời tú của thiên hạ, nhưng chỉ thuật lại một trong ngân chuyện làm cảm của Hoàng gia Bokassa.

HUỆ CÁ' LÀNG

Trong tháng vừa qua người ta đã có bằng chứng là có một anh chàng gián điệp của Nga lộn vào trong tổ chức tình báo Hoa Kỳ CIA. Không những thế lại còn giữ một chức vụ rất quan trọng.

Tất nhiên chuyện này làm công luận xôn xao vì nếu bị mất não của Hoa Kỳ cũng bắt mĩ do cái anh chàng này thì hờng chuyện. Chả bù những chuyện gián điệp Đông, Đức sang Tây Đức bị lộ tẩy, và bắt buộc một số công chức cao cấp Tây Đức phải từ chức. Những Carter cũng chẳng phải tay vùa.

Nhân dịp sinh nhật thứ 20

của cố quan NASA là cố quan phóng hỏa tiễn của Hoa Kỳ, ông Carter chính thức nhận nhân là Hoa Kỳ cho hỏa tiễn bay trên lãnh thổ của Nga để đóm ng... Chẳng hiểu lối tuyên bố của Carter lối hai ra sao những đối với Công Luận Hoa Kỳ thì xĩa với KGB huê diêm.

Anh dòm tôi thì tôi cũng ngó anh!

BÁC TÔN ... NGỘ KHÔNG!

Một số báo Đôn Kết vùa qua cho biết Bác Tôn đã ăn sinh nhật chín mươi tuổi. Và báo đã mừng tuổi bác với một hàng

tốt lớn. Kê ra thì số với các e m bố đời 14, 15 tuổi bỏ mạng ở biên giới Kampuchia, hoặc với những người chết trong trại cai tao hay vùng kinh tế mới thì Bác Tôn thọ thấ.

Những trong lịch sử Đông còn có một bác Tôn thọ v a ngở hơn nhiều. Đó là bác Tôn...Ngộ Không, con khi' Tề Thiên Đại Thánh đi theo Tam Tang và Chú Bát Giới (đùng đọc sai)

Con khi' này sống một nghìn năm, lông lá, râu ria, x'ôm xoàm nháy mắt trông thật ngày ngở. Bác Tôn còn phải cố gắng nhiều mới theo gót được con khi' này.

Mới chín mươi tuổi mà đã ăn mừng với chức tưng, chức Tôn Ngộ Không cũng phải trộm nghĩ: "Rõ khi'!"

CÁU CHUYỆN ...VIÊN TRỘ

Phải để ý mấy hồi nghi quốc tế xét việc viện trợ cho VN thì mới thấy được chỗ đáng ngáy một thut lúi của nhà cầm quyền Hà Nội trên chính trường quốc tế.

Vào ngày mùng 10, tháng 10 đường lịch, nhân Chín nước thì trưởng Âu Châu họp đ e bàn về vấn đề viện trợ cho VN. D' an viện trợ gồm c ó các thiết bị nặng cho vùng kinh tế mới Đức Linh.

Cả Chín nước do dự mãi và sau cùng bác bỏ dự án này. Lý do chính thức được đưa ra là Hà Nội không tôn trọng dân quyền và chính sách di dân thiếu nhân đạo.

Chín nước này bèn xét sang dự án khai thác mỏ than sông Cửu Long để thay thế dự án trước, thì bị phải đoàn Ý-Đài-Lôi bác bỏ kịch liệt. Thật là một bất ngờ. Phải đoàn Ý còn nói rằng: " Có viện trợ dự án Đức Linh thì viện trợ chớ không thì thôi!"

Mãi về sau người ta mới biết là trong dự án Đức Linh này, hãng Fiat của Ý có hy vọng bán được một số máy móc nặng quan trọng.

Chắc nhà cầm quyền Hà Nội phải nản lắm. Đút lết đến cả bị bán hàng nặng như Fiat, rồi rút cục cũng thất bại!

VẤN CHUYỆN VIỆN TRỘ

Những trong khi đó, Pháp vẫn viện trợ kỹ thuật cho những xử giàu h'ơn VN nhiều, như Mã Lai chẳng hạn. N hữ hãng Pechiney Ugine Kullman sẽ xây cất một nhà máy khổng lồ sản xuất nhôm tại đảo Labuan bên Mã Lai.

Người ta hẳn không quên là nhà máy sắt Thái Nguyên rút cục ngưng trệ một cách hoàn toàn cũng do Pháp viện trợ. So sánh hai tình thế, lạc quan phía Mã Lai và bị quan phía VN, người ta không khỏi chua chất.

Chả trách Phạm văn Đồng phải tìm cách sang cho bằng được Mã Lai (ngày 12/10/78) để xin ... ăn kẹ.

THIỆN ĐANG VÀ ĐỊA NGỤC

Đàn anh viên trợ của VN là Nga Sô lúc này cũng lung tung lắm.

Trong khi lộn xộn biên giới với Trung Hoa thì các phong trào tranh đấu Nhân Quyền vẫn sôi xùng xục tại khắp mọi nơi. Truyền hình Nga bèn đổ' trở khở ở', bồi nhọ x'ả hội Tây Phương đang làm hậu thuẫn cho các phong trào nhân quyền tại quốc nội.

Nào là nan thân nghiệp độ đầy tại Tây Phương, nào là sự kiểm soát lẫn nhau, nào những vụ bị đui nhà, nào những tù nhân chính trị là

Gia Chánh

BANII DẦU CHÁO QUẤY

VẬT LIỆU :

Bột Cám :

- Bột mì số 55 : 40g
- Bột khai (carbonate d'amoniaque) : 1/4 muỗng cà phê
- Nước lạnh : 50cc

Bột Bánh :

- Bột mì số 55: 400g
- Bột Khai: nửa muỗng (hay 1gói Levure, hoặc 1/2 thìa cà phê bi-carbonate)
- Muối: 1/2 thìa cà phê
- Nước lạnh: 240cc

Dầu để chiên: tùy ý làm ít hay nhiều bánh, từ 2 đến 3 lít

CÁCH LÀM :

Ủ BỐT :

- Bột Cám: 1/4 muỗng bột khai quấy tan với 50cc nước lạnh
- Bò 40g bột mì vào nhồi cho thật kỹ (20 phút). Để một chỗ và đợi 4 tiếng cho bột nổi (hay ủ bột một đêm)

-Bột bánh: Đổ 240cc nước lạnh vào bột cám, bóp bột cho tan đều. Trộn 400g bột mì với 1 gói levure cùng 1/2 thìa cà phê muối c h o đều; kẹ' đờ đem nhào v o i phần trên cho thật nhuyễn. Cầm bột đập lên, đập xuống kẻo rã, kẻo vào. Sau đó lấy khăn ủ bột 1 tiếng.

CÁCH BỐT :

- Lấy 1 muỗng vái (đùng có đây hay muỗng quá) may thành túi. Đổ c ó 100g bột mì vào túi và cột túi lại.
- Trước khi cần bột, lấy túi đập nhẹ nhẹ lên mặt thớt, đổ bột đá ù lên mặt thớt.
- Cán bột nhẹ và thật đều, bề dày khoảng 5-6 phân (nếu mặt bột không mịn phải cán thật nhẹ.)
- Lấy nhón mỏng cắt từng khúc dài độ 5-6 phân. Ghep hai khúc nhỏ thành 1 khúc đôi (để chống lên nhau).
- Dùng đầu ngón dao ấn n h e (xem tiếp tr 7)

NHAN BẢN số 20 ngày 1-11-78 Trang 5

Thỉnh nguyện thư của Phật giáo Hải Ngoại gửi Đại hội PG thế giới

Kính gửi : Đại Hội Liên Hữu Phật Giáo Thế Giới lần thứ 12 tại Tokyo, Nhật Bản.

Chúng tôi toàn thể Tăng Tỳ Đồ Phật Giáo Việt Nam tại hải ngoại, xin gửi Đại Hội Liên Hữu Phật Giáo Thế Giới lần thứ 12 họp tại Tokyo lời chào mừng nồng nhiệt và lời cầu chúc thành công viên mãn.

Kính thưa Đại Hội, Thế giới hiện đang lâm vào những khủng hoảng trầm trọng về vật chất cũng như tinh thần. Nan thân nghiệp, sự đói khổ, nạn khủng bố, tình trạng vi phạm Nhân Quyền trong đó có sự đàn áp tôn giáo. Gần nhất và cụ thể nhất là tại các nước Đông Dương, trong đó có nước Việt Nam chúng tôi. Tướng Phật bị đập phá, Tăng Ni bị bắt bớ, trường học, cơ sở viện từ thiện, chùa chiền bị chôn vùi. (Xem tài liệu đính kèm). Sau hơn ba năm dưới chế độ hiện hữu, đã có bao nhiêu ngàn người đã phải liều chết vượt biển tìm TỰ DO. Đó là một sự kiện hiển nhiên và bị đả kích mà mọi người đều nhìn thấy. Với tinh thần cứu độ khổ sanh trong giáo lý Đức Phật với chủ đề : " Những đóng góp của Phật Giáo trong tương lai Thế giới " mà Đại Hội Liên Hữu thứ 12 này đề ra, chúng tôi xin chân thành kêu gọi :

1/ Đại hội hãy nhân danh tinh thần từ bi cứu khổ của đạo Phật, mà kêu gọi các nước thành thế giới luôn luôn tôn trọng những quyền sống căn bản của con người như đã ghi trong bản Tuyên ngôn quốc tế Nhân Quyền.

2/ Xin Đại hội hãy lên tiếng kêu gọi các chính phủ Đông Dương hiện hữu này :

a- Trả tự do lai cho các Tăng Ni bị bắt giam cũng như Tu sĩ các Tôn giáo khác. Nếu họ có tội xin cứ đưa ra xét xử.

b- Chấm dứt tình trạng đập phá tượng Phật, trùng dụng chùa chiền vào những mục đích không phải Phật Giáo.

3/ Xin Đại hội lên tiếng kêu gọi các nước trên toàn Thế giới hãy cứu vớt những nạn nhân liệt liệt vì sự tiến bộ của dân tộc, nhất là các nước trong vùng Đông Nam Á. Nếu Đại hội lưu tâm đến những đề án trên, chúng tôi xin đề nghị Đại hội hãy công bố ra một ủy ban đặc trách nghiên cứu và theo dõi thực hiện.

Mặt khác, như quý vị đều biết, suốt trong hai kỳ Đại hội kể từ năm 1975, không có mặt của Đại Biểu của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất để tham dự, vì tất cả ban Lãnh đạo của Giáo Hội đều bị bắt giam. Bởi vậy chúng tôi, toàn thể Tăng Tỳ Đồ Phật Giáo Việt Nam tại Hải Ngoại xin đại diện gửi đến Đại Hội bức thư thỉnh nguyện này và mong Đại Hội lưu ý đến tình trạng bị đả kích của Phật Giáo tại Việt Nam nói riêng và toàn vùng Đông Dương nói chung.

Kính chào Đại Hội.

Đồng ký tên :

Tại Pháp : T.T. Thiên Đình, T.T. Tâm Châu
T.T. Chơn Thường, T.T. Nhất Hạnh
Đ.Đ. Minh Tâm, Đ.Đ. Kim Ban,
Đ.Đ. Pháp Nhân, Đ.Đ. Bửu Thanh,
Đ.Đ. Đức Minh.

Tại Tây Đức : Đ.Đ. Như Điện
Tài Hoà Lan : Đ.Đ. Tâm Nghĩa
Tài Ấn Độ : Đ.Đ. Thiên Thanh
Tài Đài Loan : Đ.Đ. Đức Niệm, Đ.Đ. Chánh Lạc
Đ.Đ. Tịnh Hạnh

Tại Nhật Bản : Đ.Đ. Chơn Thành, Đ.Đ. Minh Tuyên
Đ.Đ. Trí Hiền, Đ.Đ. Bảo Lạc
Đ.Đ. An Thiên, Đ.Đ. Minh Tuấn
Đ.Đ. Quảng Trí, Đ.Đ. Quảng Thành
Đ.Đ. Chơn Pháp

Tại Hoa Kỳ : T.T. Thiên An, T.T. Huyền Vi
T.T. Môn Giác, T.T. Thanh Cát
T.T. Giác Đức, T.T. Trí Chơn
Đ.Đ. Minh Hạnh, Đ.Đ. Nguyễn Đạt
Đ.Đ. Huệ Nghiệp, Đ.Đ. Giác Tâm

Đại diện chủ Tăng Việt Nam có mặt tại Đại Hội :

T.T. Thích Thiên Đình
T.T. Thích Huyền Vi
Đ.Đ. Thích Minh Tâm

PGVN quyết liệt tranh đấu ...

(Tiếp theo tr 1)

Bên trong hội trường, họ nhân được các truyền đơn và tập tài liệu về sự đàn áp tôn giáo tại Việt Nam do các đại biểu Việt Nam phân phát, và được nghe trình bày, nghi luận bản cải về tình trạng bị đả kích của Phật Giáo Việt Nam nhất là trong buổi họp về nhân quyền (Humanitarian Committee) tại Ủy ban này. Sau ba ngày Đại hội, hầu hết các Đại biểu rất thông cảm với hoàn cảnh về cùng bị đả kích của Phật Giáo Việt Nam và có rất nhiều cảm tình với Chủ Tăng và Phật tử Việt Nam, họ hết lòng tranh đấu tại Đại hội. Bên ngoài cũng có một số Phật tử Nhật rất có thiện cảm với sự vi tuyệt thực, có người đứng khóc trong ngày tuyệt thực thứ hai.

Đến ngày thứ ba của Đại hội người ta chứng kiến một sự

chuyển hướng rõ rệt : tại tiểu ban Nhân Quyền, vấn đề Việt Nam được chấp thuận đưa vào nghị trình. Sau cuộc bản cải, tiểu ban Nhân Quyền đồng ý cử một phái đoàn để thăm và trình bày sự chú tâm và xúc động của Đại hội, đồng thời yêu cầu sự vi tu sĩ ngừng cuộc tuyệt thực để Đại hội tìm cách giải quyết. Sau khi tham khảo ý kiến chung, chỉ bộ phận đồng ý ngừng cuộc tuyệt thực (sau 3 ngày) để trở lại thiền chỉ và trong chờ sự giải quyết của Đại hội.

Đại Đức Thích Minh Tâm đại diện Phật Giáo Việt Nam, đã lên trình bày trước Đại hội về tình trạng nhân quyền và tôn giáo tại Việt Nam. Chính Đại Đức cũng là người đã từng đưa vấn đề nhân quyền tại Việt Nam ra trong kỳ Đại

TỪ 1975 ĐẾN 1978

(Tiếp theo tr 3)

mỗi lọ của giới Việt Kiều đã có với thân nhân và đồng bào miền.

Đây cũng chỉ là nhắc lại hai thí dụ tiêu biểu của dư luận báo chí thiên tả Pháp, nếu không muốn kể ra hết những bài phóng sự hay x ã luận trong L'Express, Le Nouvel Observateur.

Ngoài ra, các báo thiên hữu như Le Figaro, Le Point thì từ trước đến nay vẫn đề đạt trên những mục tiêu của CSVN và không ngừng lưu ý dư luận quốc tế về các hành động đả đập của nhà cầm quyền Hà Nội.

Nói cho đúng những tin tức kể trên đối với giới Việt Kiều chẳng có gì mới mẻ.

khuyến các ông không nên đề cập đến vấn đề này, một người trong bọn họ đã nói với tôi, tại sao các ông không lo chuyện các nạn nhân chiến cuộc, chuyện các người bị bom lử, các cô nhi ?"

Đôi với họ, hầu hết là những người bị bắt là "phương phân động" và thế là do thế những người này bị loại trừ để khỏi "hai đề dân chúng"...

Chúng ta có thể biết chắc rằng có nhiều người hoặc thuộc thành phần trung lập cũ hoặc đã từng tham gia vào Mặt Trận Giải Phóng nay vẫn bị đàn áp. Và theo đúng lập trường cơ bản, Công Sản kết tội họ là "nhân viên CIA", trong khi họ chỉ là những người bị thất vọng nào nê về chính quyền mới, bô hãnh đồng võ lý của những kẻ cao giầy, bởi từ tháng rập theo một khuôn mẫu, bởi nạn tham nhũng.

Một số lớn người VN tiêu biểu cho bản chất riêng biệt của miền Nam đã bị gạt bỏ khỏi các chức vị chính trị quan trọng. Huỳnh Tân Phát, đảng viên CS từ 1950, trước

hồi lần thứ 11 năm ngo ái nhưng lần đợ đã không đạt được kết quả mong muốn.

Lần này, nhờ cuộc tuyệt thực bên ngoài và nhờ tập tài liệu về Phật Giáo Việt Nam đã được phân phát từ nhiều tháng trước (tập tài liệu này nhân mạnh việc các vị lãnh đạo Phật Giáo Việt Nam bị bắt giữ, cơ sở Phật Giáo bị tịch thu, việc cầm hành lễ, cầm đàn chuông dĩ chùa, vụ 12 vi tu thiếu tại Cần Thơ và các lời tu ở ng thuyết của các thầy đi trốn ra ngoại quốc như thầy Mãn Giác, Minh Hạnh), Đại hội đã lấy một thái độ tích cực hơn nhiều.

Trong bản thảo kết của tiểu ban Nhân Quyền, tiểu ban này đã ghi rõ sự tranh đấu của Phật Giáo Việt Nam và hướng dẫn các vị tu sĩ Việt Nam liên lạc với các trung tâm địa phương của Hội Phật Giáo Thế Giới để "cải tiến tình trạng nhân quyền tại Việt Nam".

Đến ngày thứ sáu, vi trường phái đoàn Hoà Lan đã đề nghị đưa thêm một số vấn đề Phật Giáo Việt Nam vào quyết nghị chung và đã được toàn thể Đại hội biểu quyết chấp thuận. Nhìn những thành quả trên chúng ta có thể rút ra một nhận xét chung : khắp thế giới, những cuộc vận động của nhân dân Việt Nam đang làm xoay chuyển lương tâm loài người. Thành quả vi là qua tại Nhật, công vụ nhân quả tại các nước khác như Pháp, Mỹ, Hoà Lan, Thụy Sĩ, Tây Đức, Thụy Điển, Ý, Đan Mạch v.v... sẽ là một l ửá thiếu rủi chế độ của bạo tàn

Điểm đáng nhân mạnh là sự chuyển hướng của giới báo chí thiên tả đã gây 1 tiếng vang lớn trong dư luận Pháp và sẽ có ảnh hưởng không ít trên những quyết định trợ giúp kinh tế hay kỹ thuật của Khối Quốc Gia Tự Do đối với Hà Nội. Như vậy, Hà Nội sẽ lại lệ thuộc nhiều hơn vào khối Nga và sẽ chẳng còn chủ quyền gì trên những quyết định của mình. Có thể vi ĐCSVN như một kẻ l ả m trong bành chi' con, ngoại ngợ nhờ liều thuốc bô của quan Thầy Nga Sô. Những thuốc bô không có phép cải tử hoàn sinh mà chỉ có tính cách vớt vát để đẩy lui một kết cục không thể tránh và

Đã đến lúc C.S.V.N. phải ...

(Tiếp theo tr 3)

kia là Chủ Tịch Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời, nay là Phó Thủ Tướng đặc trách các vấn đề kế hoạch. Ông ta đã tiếp chúng tôi tại Hà Nội, và đã phát cho chúng tôi nhg câu trả lời được viết sẵn trên giấy để theo đúng đường lối cương cứng cam quyết.

... Chính ông ta đã từ chối thốt ra lời từ nhận. Khi được hỏi đối lý do, tại sao cuộc thông nhất hoá đã được hồi hã thực hiện vào năm 1976, trong khi Hà Nội luôn luôn tuyên bố rằng chính quyền miền Bắc và CPC MLT là hai, ông đã trả lời : "Trong khi chiến đấu, chúng tôi tuy chính thức là hai, nhưng thật ra chỉ có 1 đảng 1 chính quyền. Đó là lý do tại sao miền Nam đã sát nhập vào miền Bắc một cách mau chóng như vậy. Miền Bắc được coi là chính quyền trung ương. Một số người trong chính quyền trung ương và trong đảng lúc đợ đã mất tài miên Nam".

Thuộc khí chúng tôi ra về, người thông dịch chúng tôi đã căn dặn chúng tôi : "không nên đăng tải phần phỏng vấn nói miêng". Huỳnh Tân Phát, ngoài sự kiện không còn là thành phần của Trung Ương Đảng Bộ, đã mất luôn cả quyền tự do phát biểu ý kiến."

Le MATIN DE PARIS ngày 12/10/78 : J. LECLERC DE SABLON

"Trước những cam tử quân du kích đợ, (tức quân Khô Me đợ), những bộ đội VN không xứng đáng với hào quang của họ. Họ biết là nếu bị bắt thì sẽ bị xử tử, nên họ ở l ằm."

Gửi những thiếu niên Sài-gòn ra trận tuyến Cao Miên, có nghĩa là đem một số lớn vào cõi chết.

Với cơ quật đợ ói, với những lời thúc dục và tuyên truyền rầm rĩ, các buổi họp mật được tổ chức thường xuyên để bóc những người "tinh nhuệ" từ 18 đến 20 tuổi. Những buổi họp này kéo dài cả buổi. Nhiều ngàn tin cho biết là một số lính thanh niên đã tìm cách thoát khỏi đồng ý: có một sinh viên đã đào ngũ 3 lần và bị bắt lại 3 lần, mặc dù anh ta là con một cán bộ cao cấp. Có những kẻ đào ngũ lang thang trên các nẽo đường, như những phượng cướp..."

LE MATIN DE PARIS ngày 24/10/78 : ALAIN GEISMAR . (Bài "Lo Lắng là một bổn phận")

"Có hay không hàng trăm ngàn tù nhân chính trị tại VN ? Một số người tự tuyên bố: ít nhất tám trăm ngàn. Về phần nhà cầm quyền CSVN,

ngày cáo chung của CSVN chẳng còn xa.

Thêm nữa, sự thay đổi lập trường của báo chí Pháp cũng làm cho môi trường trước kia thuận tiện nhất cho CSVN, trở thành khó khăn nếu không muốn nói rằng đối nghịch. Giới Việt Kiều xưa kia thân Hà Nội bây giờ cũng bắt đầu lạnh nhạt vì đã ý thức được sự khác biệt giữa quyền lợi dân tộc và quyền lợi ĐCSVN. Và sự kiện này cũng đóng góp vào sự sụp đổ nhanh chóng của CSVN.

Như vậy, với sự hậu thuẫn tích cực của dư luận quốc tế cũng sự đóng góp hàng s ay của kiều bào hải ngoại, nhân dân Việt Nam sẽ vùng dậy chống mấy chiếc lật đợ được chính quyền CS đả lung, lay đến tận gốc để tìm thấy Thái Bình và TỰ DO thực sự.

NGUYỄN TRƯỜNG THƯƠNG

Vợ văn Sung tuyên bố " trên đài truyền hình TF1 hồi thứ giêng 77 " có độ năm chục ngàn". Tháng 4-77, Phạm Văn Đông, Thủ Tướng CSVN nhân - mạnh: "chỉ một dăm".

Thức tế mà nói, các con số lớn không có gì là quá so với nước Pháp hồi giải phóng. Vì cuộc chiến ở VN tàn khốc bởi chiến dài và sự đả man của nớ hã để lại nhiều tàn tích.

Nhưng mà hôm 21-9, trong một cuộc phỏng vấn dành cho báo Paris-Match, cũng chính là Phạm Văn Đông nói nguyên văn rằng : "trong 3 năm vừa qua chúng tôi đã trả về gia đình hơn một triệu người đã tiếp tay bằng cách này hay cách khác cho kẻ thù".

Tại sao 5 chục ngàn tù nhân có thể trở thành hơn 1 triệu người được thả? Câu trả lời được đặt ra cho ông Đông và chính phủ của ông; đã đến lúc họ phải trả lời. Câu trả lời duy nhất có thể chấp nhận được là cho phép tất cả các trại giam được thăm - viếng, là cho phép tất cả các người bị giam, trong đợ có nhiều người của MTGPVN và lực lượng thù ba cũ đợ ký vào bản "Đi Chúc của những tù nhân yêu nước VN", có thể chúng thức rằng các hình của họ đã chấm dứt".

Độc thoại

BẮT TÀI, BẮT TÀI

30 năm chiến tranh tương tàn có nhiều chưa đủ, CSVN còn muốn đưa dân tộc VN vào con đường diệt chủng.

Phải chăng họ không biết phương thức nào khác để lừa lái con thuyền quốc gia ngoài cách sử dụng bạo lực? Hay là họ có tình hy hã với các nước láng giềng để che đậy những thất bại tại quốc nội ?

Họ không ngừng vu ngợ hồ hã là những kẻ đã từng đánh đổ thủ đân Pháp và chiến thắng quân đội viễn chinh Mỹ.

Thật ra, họ chỉ là những kẻ bắt tài và vô trách nhiệm trong công cuộc xây dựng lại đất nước Việt Nam sau hơn 30 năm điêu tàn khố lửá. Họ không còn lý do để tồn tại.

THẤT TRÍ LANG

(Tiếp theo tr 4)

người ta đang cần để ông đợ hẳn gần lại các sự kiện. Các sự kiện đó, tức là các lực lượng Khô-Me do Hà Nội giắt giầy để chống lại Nam Vang, đang sửa soạn tái công vào nội địa Cao Miên.

Trong các nhìn này, ít ra mọi việc cũng trở nên đễ hiểu hơn đôi chút.

HOÀNG HỮU NHÂN

BỨC THƯ

MINH ĐỨC HOÀI TRINH

Anh,

La không anh, kỳ trước hẹn với anh là nếu mọi sự đều bình yên thì bức thư này tôi lại được về nhà, ngồi trước cái bàn làm việc bầu bĩnh của tôi mà viết, thế mà giờ được đúng hẹn, la đây chứ anh nhỉ? Từ xưa đến nay tôi không bao giờ dám dự định một việc gì, đầu bé nhỏ cũng hay bị trở ngại, và vì luôn luôn bị trở ngại làm hỏng chương trình, nên tốt nhất là chẳng thêm hẹn hò gì cả, nhất là một chuyến đi khá xa như chuyến đi Hoa Kỳ vừa qua, còn có thể bị những ngàn chần chừ của nhiều điều mà mình không thể trước. Thế mà, ai ngờ kỳ này về đúng hẹn, và hôm nay cũng được yên ổn về nhà trước bàn kẻ vẽ với anh.

Đi mất hai ngày, buồn ngủ không thể tả, lần đầu tiên ngồi gác xuống ghế ngủ trên phi trường Dallas, may quá thức dậy đúng giờ. Gia đình đi đón cả mấy chục người, eo dôi không có ba anh em. Các cháu tôi đều có chồng, có con nên cứ một thành ba thành bốn. Thảo nào mà nhân loại ngày càng lúc lúc nhiều. Mười mấy ngày sống thật vui, lần đầu tiên tôi thấy mình cũng được thưởng chờ không phải đồ bỏ.

Anh có hỏi sang Hoa Kỳ làm gì, chẳng làm gì cả, tuần thứ nhất ngủ gật đi theo bà chị đi chùa vì bà chị làm thú quý cho chùa, lo chạy hết nhà băng này đến nhà băng khác. Lúc đi mất quyền số địa chỉ nên sang đây, chẳng còn biết liên lạc với ai, giấu mình hết sức. Xứ Hoa Kỳ mình mong quá, và con người mất nhiều thì giờ để lái xe, sống với chiếc xe như sống với vợ con. Tê hơn nửa là ngày về phải đi thăm ở đi phát thanh ngày hôm sau, mà quên bài phỏng vấn Bach Văn ở bên, phải nhờ người nhà giữ giấy sang, báo gửi gấp nhưng cũng mất năm, sáu hôm, anh đón nghe đài phát thanh, một sáng thì bây nào đó nghe có tiếng ca bài Đem Đồng hay chịu không nổi.

Nghe ra thì còn kiếm thêm được hai nơi để viết, không phải tôi kiếm người ta, mà người ta đi kiếm tôi, vì ết chùa, một nơi là Việt Nam Hải Ngoại, và một nơi là Người Việt Tự Do ở Nhật Bản. Hứa rồi những chửa giờ lời được, vì mấy tuần lễ nay về bận quá sức, bận là vì đi phát thanh tổ chức cuộc thi phát chuẩn bị bài để đi thăm thêm và viết, vừa thăm mặt cả một tuần lễ. Anh nhớ đi cuộc thi cho vui nhé, tất cả các nhóm có tiếng nói ở đại đều thi, chúng ta không may phát thanh vào sáng thứ bảy, giờ mà mọi người đều say ngủ, nên ít ai đón nghe thật đáng tiếc. Anh có rồi chịu khổ thứ đây có cách hai tuần một lần, ngày 4 tháng 11 này, sau đó là ngày 18 tháng 11 rồi. Ngày mừng hai tháng 12 v.v... anh chịu khổ gách ở dưới bản lịch mỗi tháng thì nhớ. Bản chỉ mà không làm sao thì chời viết cho các anh em được là vì mỗi người đều ở chung một mục đích, anh Thiện ở NVTD còn nói rất đẽ thường: Chỉ cho chúng tôi "xái nhĩ", "xái ba", "xái tử" gì cũng được. Nghe vậy tôi còn từ chối vào đầu, và có nhiên một khi đã nhận lời thì phải làm cho từ từ.

Hồi còn ở nhà, các anh vẫn gọi nghề viết báo là "đi khách". Gặp nhau thường hỏi thăm anh hay chỉ đồ này, đi

khách cho báo nào, nghề cũng đúng vì nơi viết mà câu thêm khách cho tờ báo tức là đi khách chứ gì! Thế nhưng sang tờ Hoa Kỳ gặp bà chị tôi qua nghiêm khắc, tôi hỏi bà chị chịu đi khách cho UNH. không bà ấy la ầm lên, không chịu xái hai chữ ấy. "Nhà văn An Nam khổ như chó" câu thơ của Nguyễn Vũ hay là "Văn chương hạ giới rẻ như bèo" của Tân Đả thì cũng mang một tâm trạng cực khổ của người đi khách bằng cây bút xứ mình chứ có khác gì đâu anh.

Độ này thế là mỗi tháng tôi phải đi khách cho năm tờ ở báo, những tờ khác đáng tiền nhưng phải xin hàng, vì sức chỉ chia đều thế thôi. Ngoài ra còn phải đi làm việc tay chân để sống mà nuôi cây bút chứ anh.

Kể anh nghe, sang Hoa Kỳ tôi được mời đi dự một buổi học tập thật hào hứng, trời nắng như đổ lửa vào người, thế mà các anh em đều tề tựu đông đủ, cảm động không nói lên được thành lời, và sau đó con người đắm ra lạc quan hơn; anh để thường đi rồi hôm nào tôi sẽ chuyển tài liệu cho anh đọc, kể dài thêm cho anh nghe. Người ở Hoa Kỳ phục người ở Paris lắm, nhưng theo tôi, thì Paris chỉ có bề ngoài mà thiếu bề sâu, trái lại Hoa Kỳ rất có chiều sâu người thông minh nói một hiểu mười phải không anh, và sẽ diễn thoại nhà tôi, anh đã biết, nếu có u mê chỗ nào thì cứ nhắc ông diễn thoại lên là gặp nhau chờ gì?

Dần Hoa Kỳ bây giờ tập thể thao đi làm, anh biết tại sao không, tại sao không đi sức đi làm việc để đồng thuế, trả tiền nợ nhà, và nợ xe nhà. Đây cũng là một điều hay, ngoài ra, họ còn tập thể thao cho khỏe phi người, để có cảm tưởng rằng mình cũng có chí, nhắc lại câu của Phạm Lão trong bức thư gửi anh số trước... "Hình bắt sâu già, từ bắt viên". Nói vậy, mà các anh chỉ ở Hoa Kỳ nghe được chắc bị rầy. Sang xứ ấy, tôi được cũng quá sức, có người còn báo cho: M.V. về lại Pháp để làm việc rồi sang năm phải trở qua, nguy không, như thế là mỗi năm phải mất hai ngày đi, hai ngày trở về trong 365 ngày rồi, còn làm ăn gì nữa. Quên khoe với anh là Trung Thu vừa qua, tôi được nhìn trăng hai lần, một lần trên máy bay khi ra đi, và sang bên ấy lại nhìn thêm một lần nữa, lên Chùa, sủ cho ăn bánh Trung Thu, cũng đầy đủ như ai, tuy rằng hồi buồn ngủ nên không đón trăng một cách trang trọng như ý mình muốn.

Một điều nói cho anh vui, là người Việt Nam chúng ta, nhất là trẻ con, sang Hoa Kỳ đứa nào cũng học thật giỏi, vượt trẻ con Hoa Kỳ nhiều. Riêng tôi, sang đây còn bạn cũ nhau với ông anh, ngày này qua ngày khác, có mỗi một chủ cường cầm, hay dùng cầm là cây đàn piano. Anh tôi đi học quyền G.M.T.L. và diễn thoại sang nhà chất văn tài sao piano lại là dùng cầm mà không là dùng cầm. Hôm nay, nhân đây, tôi cũng xin trình làng một thế, xử ta hay gọi là dùng cầm, vì thứ đàn ấy, từ bên ngoài nhập vào Trung Hoa nên các ông Tàu gọi là dùng cầm (tục xưng n.g.o.a.i quốc viết dương), nhưng còn rất nhiều thứ đàn khác, cũng từ bên ngoài vào, số làm nên gọi là dùng cầm, lý do về giấy đàn cũng, chủ cường này là nói đến những sợi giây đàn chớ không phải nói tiếng đàn.

Chỉ có chúng ấy chuyển mà hai anh em tôi la nhau à m đường, may nhà chúng tôi ở một vùng khá riêng biệt, nếu gặp phải loại nhà như ở Ba Lê, chắc hàng xóm đả gọi cảnh sát đến hỏi thăm nốt.

Ngừng nhé anh và hẹn anh thư sau, chỉ có mỗi một ngày thư tử tử mà phải làm rất nhiều việc qua. Anh mạnh, thăm hết các bạn anh.

Ngẫm sự đời...

Lụt

Không dân tộc nào khôn khéo tới cực bằng dân tộc Việt Nam. Thiên tài, ach nước liên miên trút lên đầu lên cổ dân chúng. Để bị ach Cộng Sản lại còn bị hết hạn hán đến bão tố, mới đây lại lụt lội. Khổ cực này kể sao cho xiết. Phạm là người Việt ai ai cũng mong gặp thời tiết thuận hoà để đời sống yên vui đầm ấm!

Nói cả dân Việt thì không đúng hẳn vì có một thiểu số lại chỉ ngồi đợi thiên tai - vì thiên tai xảy đến thì sự đời khổ của dân chúng có thể đỡ là do trời đình (duy vật chủ nghĩa) chứ không phải vì các đồng chí lãnh đạo bất lực vì các đồng chí lãnh đạo tối cao của đảng vĩ đại lúc nào cũng hết lòng vì dân chúng n. (Thậm nữa dân càng đời t hị càng yếu, phải chờ lo miếng ăn còn hồi sức đầu mà chống đời...)

Vả lại lụt lội thì dân khổ chứ các đại đồng chí thì vẫn phẩy phẩy, bằng có là từ trên 30 năm nay các đại đồng chí gây chiến tranh, hàng triệu thanh niên bỏ thầy nói đầu nững số chỗ con các đại đồng chí thì vẫn hồng hào, một số lính cầm súng không mất (bạn chí cần điếm một những đại đồng chí thì rồi, các đồng chí tuổi đời ngoài 70 mà da dẻ vẫn hồng hào, phẩy phẩy họ bằng cách mang lao động...)

Hàng ... trời cao có mắt! Một trận lụt đang dâng thì lũ đang làm các đồng chí lo sốt vó. Các đồng chí bị lụt vì lòng người khuất nôi đang chán ghét Cộng Sản, lụt vì các đồng chí thất bại lung tung. Giữa biển nước dâng lên, các đồng chí quay về phương Bắc: -Bàn anh phương Bắc gây bão tố rầm rầm, quay sang phía Tây thì tưởng nhớ Pôl Pot hỏn xước vung bôn lăm đầy quân áo. Quay sang hướng đồng chí để quốc có hoa phe lo không để Y, lại đòi nhân quyền phải được tôn trọng. Định chạy đi phương nam thì thiên hạ e dè các đồng chí lật lững gian dối.

Rất cuộc các đồng chí phải quay lại nhìn nhau mà đăm đăm ra ghét nhau như chó nhau. Và từ nghi kỵ đến chỉ trích anh này cho là ảnh gia vùng vè, chuyên chế khiến cho tình hình càng nguy càng bị đất. Từ chỉ trích đến sợ hãi sợ cả đến bóng mình, anh nào cũng sợ không dám hó hé lấy, trách nhiệm vì nếu lỡ để bề mặt cái thì bao nhiêu t hứ thất bại từ trước đến giờ trở trút lên cái đầu "ngày th" trên 70 năm của mình. Rồi t cuộc ca bọn ngòi cho nước ngập dâng lên...

Riêng Lăng Tĩ trước c ảnh chết đuối của các đại đồng chí, xin mượn một câu của nhà Phật để khuyến các đại đồng chí: "Biết khổ vô bổ, bên, chỉ quay lại là thấy bờ."

LĂNG TỬ

tấm vải liệm thành Turin, 2 giáo hoàng qua đời trong vòng hai tháng, đồng đất tum lun trên thế giới, để thể hiện con người, cho biết rằng từ bốn trăm năm nay, chúng ta đi lạc đường đã quá xa. Nay đã gần lục phải trở về. Khôn rồi, con người ta u mê dần dần, những triệu trảm rành rành như vậy cũng chẳng thức tỉnh nổi. Vì vậy, một cuộc đại biến thiên có lẽ không thể tránh.

"Hầu mọi lỗi đã chép được công nghiệp".

THANG GÂN

LÁ THƯ NIÊN BẢN

(tiếp theo tr.1)

lợi, những chỉ có đem lại no ấm thành thời cho dân Việt mới là thắng lợi cuối cùng và thật sự. Muốn vậy, hãy nói rõ ngay từ bây giờ chúng ta muốn một xã hội nào cho VN, chúng ta muốn những con người nào lãnh đạo chúng ta. Nếu không, tất cả những thành quả ngày hôm nay sẽ chỉ là công dã tràng.

Có lẽ sẽ bao rặng mây giở quá sớm để đặt vấn đề xã y đúng. Câu trả lời là nếu lịch đặt ngay từ bây giờ thì lịch sử sẽ không bao giờ cho chúng ta cơ hội để đặt nó ra một lần nữa.

Dù sao đi nữa, không bao giờ quá sớm để sửa soạn tương lai.

GIA CHÁNH

(Tiếp theo tr.5)

ở giữa theo chiều dài, từ trên xuống sát đến dưới, cho 2 khúc bột dính liền nhau.

CÁCH CHIÊN :

Đun sôi dầu, sau đó để lửa nhỏ cho nhiệt độ sôi của dầu được đều. Thả nhẹ bánh vào, lấy dầu ăn nhẹ bánh xuống cho bánh ngập dầu và thả ra liền. Khi bánh nở lại dùng đũa nhấc bánh xuống và thả ra liền cho bánh phồng lên. Cứ tiếp tục như thế cho đến khi bánh no hết và chín vàng là được.

BÀ TUYẾT ANH

Bà Tuyết Anh nhân dạy nấu ăn tại tũ gia. Quý bà quý cũ muốn biết chi tiết, xin điện thoại số 678.85.99

Nửa đùa Nửa thật

Thành phố Turin bên Ý hiện có một cuộc triển lãm khá đặc biệt: Triển lãm tâm khảm liêm Chúa Giê-Su, một tấm khảm in hình Ngai rỏm một từ đầu tới chân, với tất cả các thường tích Ngài từng chịu, như đã được thuật lại trong thành kinh Thiên Chúa Giáo. Các nhà khảo cổ quả quyết rằng với những kỹ thuật được biết đến tới giờ con người ta không thể nào đã vẽ hoặc tạo nên bức hình trên. Ông giả thuyết cho rằng số dĩ có bức hình này là vì xác Chúa Giê Su lúc sống lại khác xác phàm của chúng ta, phát ra hào quang sáng chói in thành hình trên tâm vải liêm. Cuộc triển lãm kỷ niệm bốn trăm năm tìm được tấm khảm huyền diệu này.

Ông khoảng hơn bốn trăm năm về trước, thời kỳ, gọi là Phục Hưng (Renaissance), bắt đầu ở Tây Phương. Số dĩ người Tây Phương gọi thời kỳ này là Phục Hưng, nghĩa là sống lại, là vì họ cho rằng suốt mười mấy thế kỷ, bỏ óc của họ coi như đã chết trong khi họ phải sống trong tình trạng u mê tâm tũ của thời trung cổ. Phục Hưng là một phong trào trong đó, người Tây Phương nói tiếp lại truyền thống Khoa Học của dân Hy Lạp thời xưa, đặt con người trở lại vào trung tâm của đời sống. Họ gạt bỏ những tín ngưỡng, điều giảng dạy

400 năm làm lạc

giáo lý thời trung cổ, cho là mê tín dị đoan, kềm kẹp con người. Họ nghĩ con người toàn năng, với bộ óc sáng suốt có thể hiểu được mọi chuyện, tìm được mọi thú. Nhờ họ nghĩ như vậy, nên khoa học mới tiến và kỹ nghệ mới phát triển như ngày nay. Những mặt khác, tư tưởng phục hưng cũng đã ra sơ bộ lộ, vì khi chỉ chú trọng đến bộ óc, mà không màng đến tinh thần, thì con người trở thành rỗng cho con người. Tư tưởng phục hưng cũng đưa đến nền văn minh duy vật vì nếu chỉ dùng đến cấp mặt phàm và sự thông minh trí thức, thì con người không liên lạc được với tâm linh, và những thế giới vô hình nữa, mà chỉ thấy được vật chất và của cải thế gian nữa mà thôi. Đun đẩy đến cùng cực của nó, tư tưởng phục hưng đưa đến xã hội tư bản, rồi chủ nghĩa cộng sản.

Chẳng cần văn hóa sáng láng cũng đủ hiểu nên văn minh duy vật, Tây-Phong-tri chúng ta đang sống ngày hôm nay là con đẻ của thời kỳ Phục Hưng.

Và mặt phải mở, không thấy rằng chúng ta đang sống những năm tháng cuối cùng của nền văn minh hiện tại. Nên văn minh này sắp đ ến ngày tàn, vì từ bốn trăm năm nay, chúng ta đã đi lạc đường; và nay chúng ta sắp

đến bước đường cùng trên con đường đi lạc. Loại người bắt đầu đi lạc từ khi, bốn trăm năm về trước, người T a y Phương chời bỏ gia tài của thời đại trung cổ. Họ không hiểu thời trung cổ, tuy tin tưởng tầm lun, nhưng là thời Âu Châu được giáo hóa bởi Thiên Chúa Giáo. Không có thời trung cổ thì con người Âu Châu ngày nay chắc chỉ là những cái xác dãn độn to lớn làm gì có nổi một chút tư tưởng cao thượng trong con người. Bàng cơ: Các dân tộc Bắc Âu theo Thiên Chúa Giáo hơn mười thế kỷ sau, con người của họ nói chung cũng duy vật, nông cạn, và kém tế nhị sâu sắc hơn những người thuộc miền Nam Âu Châu nhiều. Vì phủ nhận gia tài tinh thần của mình, để chạy theo vật chất, sự phàm tục, nên từ bốn trăm năm nay bên Tây Phương, và bên Á Đông, từ ngày bị Tây Phương cai trị về mặt văn hóa, chúng ta đã đi lạc đường.

Càng ngày chúng ta càng xa với Đạo, càng ngày chúng ta càng đắm mê của cải thế gian trong khi đứ biết đời sống dưới thế chỉ là phù du, ảo ảnh, càng ngày chúng ta càng quên con đường để linh hồn được trở về với cõi nguồn của sự sống. Chúng ta như những đứa trẻ con hư, từ bỏ hạnh phúc gia đình để đi bụi đời lêu lững. Chúng ta là những đứa con hoang của Thượng Đế, mái mẹ chạy theo ảo ảnh của đời sống thế gian mà từ chối không chịu tìm đường trở về với Cha Trời.

Có những triệu trảm như

TÂN LIÊU TRAI SỬ D!

HỒNG HOA TÌNH SỬ

Sau khi biết là mình đã đánh mất ngọc Minh Tâm, Biên Sinh thay đổi tâm tính, trở thành người hiểu sát, nhất nhất mọi hành động đều theo đúng ý muốn của Hồng, hoa nở, chẳng loại hết những bọn chống đối, giữ địa vị độc tôn, chẳng bao lâu thế lực Hồng hoa đại đạo nổi như cồn chỉ hầu e dè sợ hãi. Ngoài ra Hồng hoa nở luôn luôn theo cách giáo Biên Sinh tưng cách bành trướng ảnh hưởng ra những Hồng hoa lừng lẫy.

Một đêm Hồng Hoa Nở lại đến với Biên Sinh nâng cốc chúc mừng thổ thổ nói với sinh:

"- Thiếp sắp hạ sinh con gái, chúng ta nên tìm người xứng đáng để cho Hồng nhi trao thân gả phần."

"- Ờ, đúng là dịp may đã tới, hiện nay có một thanh niên ngoài quốc đang tá túc ở Kha Tử Lạp; y có thể đem hồng nhi tặng cho chàng ta để bành trướng thế lực về phương Nam, Hồng muội nghĩ sao?"

"- Anh chàng này là ai, thiếp chưa được biết?"

"- Nguyên chàng thanh niên này ở Đạ Dân Quốc, người đi làm việc ở nhà người nhiều công tác. Khi năm ngoái, thiếp mới thấy anh đi chơi về vậy nên y lấy ngoại hiệu là Mao rấn thân. Huynh thiếp y có thể thành công trong việc phổ biến Hồng hoa thuyết được."

"- Nếu vậy, chàng nên gọi chàng thanh niên này vào dinh để dạy dỗ Hồng Hoa thuyết..."

Sáng hôm sau ra vườn Biên Sinh chợt thấy từ gốc Hồng me, đâm lên một chồi cây đờ sậm, cành lá như sần săng vươn lên khoe sắc với thiên nhiên.

Sinh sai người đánh chồi Hồng nhi đem trồng vào chậu kiếng, đồng thời chàng nói quân hầu đi gọi Mao rấn thân vào dinh. Khi Mao rấn thân vào dinh.

Mao rấn thân vào tối nói, y nắm bẹ xuống tung hồ ra về rất cung kính:

"- Hồng hoa mình chủ vận tuê, vận tuê!!!"

Biên sinh khước tay, r a hiệu u và đứng dậy rồi lên tiếng giọng nghiêm nghị:

"- Bản Toà thấy nhà người có đũa lược, lại có ý muốn được gần Hồng Hoa thế giáo; nên bản Toà gọi nhà người về đây để trao trọng trách. Thứ nhất: nhà người đi để chăm sóc Hồng nhi là kẻ huyết của Hồng mẫu, t h d hai: là nhà người phải lo phổ biến Hồng Hoa thuyết tại Đạ Dân Quốc. Nhà người nhớ luôn luôn trung thành với bản Toà và đừng sóc Hồng nhi bất thần."

Mao rấn thân quỳ xuống tạ ơn, y thể nguyện sẽ đổi đời trung thành với Hồng hoa thế giáo....

Ít lâu sau, Biên sinh ấn cần trao cho Mao rấn thân,

chậu kiếng Hồng nhi, rồi sai người hộ tống Mao rấn thân trở về quê quán.

Mao rấn thân trở về xứ, một mặt lo vun sới chăm sóc Hồng nhi, một mặt lo phổ biến Hồng hoa thuyết, y theo đúng lối dạy dỗ của Biên sinh để truyền bá giáo thuyết. Nhưng y dần dần đưa dân quốc không hợp với giáo thuyết Hồng hoa nên y đi xa khỏi đất đai. Bàng đêm, y phải ôm chậu kiếng bỏ trốn về mạn biên giới để bảo toàn tính mạng....

Đến biên giới y phải ẩn n thân trong hang đá, nhưng vẫn không quên chăm sóc chậu Hồng nhi....

Chàng mấy chốc, Hồng nhi trở cảnh mọc lá và đã thấy một vài nụ hoa sắp nở. Mao rấn thân sung sướng nhìn thành quả của mình.

Y chợt thấy từ gốc Hồng, bứt ra một trái nhỏ, y lộng lẫy trong y phục vàng chói, hừng hực tỏa ra ngạt ngào.

Nâng uyển chuyển tiễn lại gần Mao rấn thân rồi thổ thổ lên tiếng:

"- Thiếp được trao thân gả phần nữ chàng, thế nào thiếp cũng gắng sức giúp chàng thành công theo ý muốn."

- Ta được cha mẹ nâng chiếu cố, đem sóc bình sinh để phổ biến Hồng hoa thuyết

những bị loài người ghét bỏ ta cảm thấy có tội với giáo chủ, không dám trở về Kha Tử Lạp, để nàng phải khổ sở ta thấy áy náy không yên tâm.

- Ngày tháng nay được kể cần bên chàng, thiếp nhận thấy là chàng không nên theo đúng như thân phụ thiếp theo vì mỗi nơi mỗi khác, mỗi hoàn cảnh, mỗi giải pháp khác. Thiếp thấy trong tình trạng Đạ dân quốc thì chàng phải làm như vậy... Thiệu nữ không ngờ thiếp phục Mao rấn thân..."

Một lát sau, Mao rấn thân chợt lên tiếng:

"- Nàng tuyệt vời quá, những tại sao không hiện ra giúp ta ngay lúc đầu, để chàng ta khỏi bị khổ cực như những ngày qua..."

- Chàng tuy vậy mà chẳng sáng suốt chút nào cả! Thiếp phải đi cảnh lá đầy đủ mới có thể hiện ra thành người được!..."

Nói rồi nàng ra về e thẹn cúi xuống nắn mề tã áo....

Mao rấn thân cảm thấy tim đập mạnh, đắm tình dâng lên đưa tay kéo thiệu nữ vô lộng váy cuộc mấy mĩa....

Ngày ngày hôm sau, Mao rấn thân trở lại quê cũ, theo đúng như thiệu nữ ước vọng khuyến mịch, y tìm cách phổ biến Hoa Hồng. Chàng mấy

chốc, trên toàn cõi Đạ dân quốc hoa nở toàn màu vàng sáng chói. Khi đánh đu ở 1 được quan quân, Mao rấn thân lên ngôi đổi quốc hiệu là Hoàng hoa quốc, một mặt tổ chức lại đời ngũ, một mặt tìm cách xa lánh ảnh hưởng của Hoàng hoa mẫu quốc....

Nói về Biên sinh, từ ngày gọi Mao rấn thân về xứ, thì yên tâm, suốt ngày quanh quẩn bên cây hồng me, mong thiệu nữ Hồng hoa thế giới. Một hôm Biên sinh đang sung sướng chiêm ngưỡng hoa Hồng thì quân tặc tác chạy về báo tin là Hoàng hoa quốc đang có những hành động phản nghịch, đi ngược lại đúng lối của mẫu quốc....

Biên sinh bức tức, cơn hồi nóng lại dâng lên, chàng hét lên một tiếng lớn rồi ngã xuống đất gục đầu bên gốc Hồng hoa bất tỉnh.... Quân nữ xông lại vực Biên sinh về phòng an nghỉ... Biên sinh rất nhàn nhàn, miêng không nghĩ đến làm bả:

"- Quân phản phúc! ta phải tiêu diệt bọn mi!..."

Đêm hôm đó, quân hầu đứng gác ngoài cửa lại có cảm tưởng như Biên sinh đang lên tiếng nói chuyện với ai.

"- Ngày hôm nay chính mẫu huyết của Hiên muội lại ra mặt chống chọi ta thì còn thế thống gì nữa?"

"- Ờ, nàng nói rất hợp lý, vậy ta phải tìm cách ngăn chặn không cho Hoàng Hoa bành trướng thế lực..."

- Đúng rồi, ta phải tìm cách có lập y, ít lâu sau hoàng nữ Hoàng thế tan rã, lúc đó chỉ cần đưa tay ra, là san bằng cả Đạ dân quốc.

- Những Hồng muội đi! nếu muốn bao vây Đạ dân quốc, ta phải đem Hồng chiết cảnh xuống tấn Thiệu xướng quốc, ở phía Nam để phổ biến Hồng hoa thuyết, ta e rằng rất khó!

- Nàng thật là nhũn x a thủy hồng, việc gì cũng giã quyết được, ta sẽ cho người đi tìm những kẻ vô loài dùng hoa Hồng me hoặc để sai bảo, kiểm chế. Như vậy, còn lo gì không bao vây được Hoàng hoa quốc..."

Sáng hôm sau, y lời bản văn với Hồng nở đơm trước, Biên sinh sai người đem Hồng chiết cảnh đi tìm những thanh niên bất đắc chí, có bản tính tàn ác để mê hoặc....

(Một vài giống về Thiệu xướng quốc: đó là một tiểu quốc ở phương Nam, đất đai hiểm trở, khung cảnh hùng vĩ. Lãnh thổ giống như hình một cán cân nặng có tên là Thiệu xướng quốc - cán cân nhà trời - Nước này có một người gốc kỳ bí; tục truyền rằng dân Thiệu xướng quốc là con cháu của thần tiên, có sức sinh tồn mãnh liệt. Dân tính khoan hoà, quảng đại, nếp sống giản dị, họ mình với thiên nhiên. Tuy là một nước nhỏ bé, nhiều lần bị xâm lược, nhưng dân xứ này vẫn bao tồn được người gốc, nó mang họ cũ... Thật là 1 dân tộc đặc biệt. Vì vậy mà Biên sinh thấy Hồng hoa thuyết thật là khó phát triển ở Thiệu xướng quốc. Tuy vậy, khi thế gian loạn lạc, trong nước thì nào cũng nảy ra một số người vô lương, tàn ác. Chính họ người này được Hồng hoa chiếu cố, đưa vào con đường phiêu lưu sau này....)

Khi bọn tay chân Biên sinh đem Hồng chiết cảnh đến tìm bọn người này, thì họ hằng ứng Hồng chiết. Chúng hi bả đem Hồng chiết cảnh về trồng, chăm bón hết lòng. Một phần vì thù oán xã hội chung

Ngẫm chuyện xưa Nói chuyện nay

Đồng Trụ chiết, Giao Chi diệt Mác Lê lui, Dân Việt ...

Người Việt Nam hẳn ai cũng hẳn biết là con cháu Bà Trưng, Bà Triệu. Các bậc nữ lưu này đã ghi những nét vàng son trên trang sử anh hùng của dân tộc. Ngày hôm nay kể viết bài này không có ý định kể lại sự nghiệp lẫy lừng của các Bà mà chỉ muốn nói đến sự ngưỡng mộ của dân tộc đối với những người nhà Hán đã chiến thắng các Bà.

... Dân Việt đang sống quần quai dưới ách thống trị của nhà Hán. Nước Việt ở tận về phía Nam, người Tàu lúc đó thường gọi các dân miền Nam là "Man di". Các miền phía Nam bị nhà Hán coi như lệ thuộc vào nước Tàu và do "thiên triều" cai trị. Thái thú Tô Định là một viên quan về cùng cay nghiệt, bắt dân chịu khổ sở trăm bề, sưu cao thuế nặng, trai tráng phải lên rừng sâu tìm sừng tê, rắn xương biển nô ngọc trai. Dân chúng vô cùng oán thán chỉ tìm cơ hội nổi lên đuổi bọn đó họ ra khỏi Bô cõi. Việc phải tới để tới, Tô Định bắt giam và giết hại ông Thi Sách chống bà Trưng Trắc vợ gốc ở Châu Phong. Bà Trưng Trắc và em là Trưng Nhị cùng phát cổ khởi nghĩa. Chỉ trong không bao lâu, mà thế mạnh nổi lên như vũ bão. Là có người tự trở lên miền Bắc, Tô Định và bề lũ ồm đầu chạy về Tàu. Hai bà lên ngôi lấy hiệu là Trưng Nữ Vương, đóng đô ở Mê Linh. Trong ba năm, đất nước được tự chủ và độc lập. Sau đó, Hán triều sai Đại tướng là Phục Ba Tướng quân Mã Viện đem quân sang đánh tra thù. Cuộc chiến hết sức gay go, kết cục, trước biển người của quân B ấ c

Phượng, hai bà thế cô phải lao đầu xuống sông tự tử. Thủ ngàn tràn rộ, Mã Viện tìm đi mọi cách để bắt dân Việt vào trong vòng kiểm tỏa vĩnh viễn của nhà Hán. Hán c ả dân Việt ăn mặc quần áo nữ Việt, bỏ mọi phong tục c ố truyền, nói tóm lại, là đồng hóa kỳ cùng dân Giao Chi. Ai còn giữ chút gì văn hóa lối ăn tiếng nói khi xưa đều bị mang ra xử tử. Để t ướng trung cho uy quyền nhà Hán, họ Mã cho dựng một cây trụ đồng khác biệt ở trung c ủa mình, ghi xỉ Giao Chi như một quốc của nhà Hán. Ngong nghề và tự đặc đến cùng c ủa Mã Viện còn cho r a o truyền trong dân gian câu: "Đồng trụ chiết, giao chi diệt". Câu này có nghĩa là nếu cây trụ đồng mà đổ đi, thì dân Việt sẽ bị t iêu diệt. Cây trụ đồng tưởng chừng cho chế độ nô lệ đ o nhà Hán đặt ra, nếu dân Việt chỉ này y định lật đổ nó, thì sẽ bị tiêu diệt ngay .

Tuy truyền rằng dân gian sống trong sợ hãi thấp thòm và oán giận, ai đi qua cây trụ đó cũng phải nếm vào 1 h ốn đá: h ốn đá ném vào để giữ cho trụ đồng đứng vững, tránh diệt vong hay là biểu lộ ước khí của người dân? nếm hơn đá vào trụ đồng hay là ném hơn đá vào đầu kẻ đang dân áp dân tộc?

Một nghìn năm n ộ lệ giặc Tàu! Ng ộ Vương Quyền v ớ chiến thắng hiền hach Bạch Đằng Giang đã đuổi bọn đ o họ mang lại độc lập tự chủ cho dân tộc. Người Việt vẫn tìm lại được nguồn gốc người Việt, một nghìn năm đó họ đã không đồng hóa nổi dân Việt!

Ngày 30-4-1975, đoàn chiến xa thiết giáp treo cờ đỏ sao vàng ngong cuồng chạy vào Sài-Gòn đã để lại không khí tự do ở miền Nam. Người dân Việt đã phải sống m ột cảnh đ ố hộ mới, không phải là đ ố hộ của một ngoại bang mà là đ ố hộ của một c h ứ nghĩa! Nhưng kẻ c h iến thắng Sài Gòn đã vô cùng ngong nghênh tự đắc. Chúng bắt dân miền Nam ch ối bỏ đi vắng của mình, hoan hô tôn thờ một chủ nghĩa mà họ không biết đến, không hiểu gì cả. So sánh với các hành động man rợ của Mã Viện thời xưa, cường đ ố có thể có chút khác biệt nhưng bản chất thì hoàn toàn giống nhau: đồng hóa người dân theo một tiêu chuẩn mới. Cho nghĩa Xã hội được đưa lên đầu. Chủ Nghĩa Xã hội ngày nay chẳng khác gì cây trụ đồng của Mã Viện ngày xưa. Việt Nam bây giờ phải là tiến đ ốn của C h ú Nghĩa xã hội, như vậy, có nghĩa là nếu chủ nghĩa xã hội mất thì dân Việt phải diệt. Nh ỉn vào những bộ mặt hiểu chiến quyết t ừ của các bon lãnh đạo Hà Nội hiện nay người ta có thể không 1 ăm khi đọc trong anh m ặt h ọ câu: "Mác Lê lui, dân Việt tiến". Hiện họ đang trong các trại học tập nội thường đ u nước đ ọc cả triệu dân Việt để làm gì? Nếu không là để cùng có chế đ ộ Mác Lê Nin? Họ bán đứng các hải cảng man rợ cho Nga Sô, đ e m kinh tế Việt Nam lệ thuộc vào khối Cộng Sản Đ ồng Âu? Nếu không là để cùng có chế đ ộ Mác Lê Nin? Đem kinh tế lệ thuộc khối CS nghĩa 1 à vẫn phải giữ g ạo qua c ả c

nước đ ể mặc đầu hàng triệu dân trong nước còn không có cả khoai hoặc...bobo mà ăn.

Ngày xưa, Mã Viện dạy đ ạo dân Giao Chi để đồng hóa họ vào dân Hán. Ngày nay, bọn quyền Hà Nội cũng dạy đ ạy dân Việt để đồng hóa họ vào chế đ ộ Mác Xít.

Nếu Mã Viện với bao thủ đoạn đã không đồng hóa được dân Việt thì không có lý do gì bọn quyền Hà Nội hành chính sách đồng hóa của họ được. Dân Việt bao giờ cũng sẽ là dân Việt nghĩa là với truyền thống, phong tục ngôn ngữ, văn hóa và tôn giáo của họ.

Chắc có người sẽ tự hỏi: ừ, đúng đấy, nhưng Mã Viện đ ể cho Tàu cai trị đ ến ta một nghìn năm? Chẳng lẽ bọn CS sẽ để lên đầu lên c ố dân ta một nghìn năm n ừ xã hội?

Ng ộ vậy là lắm, nếu lịch sử có thể tái diễn lại được thì cái vận tốc của các diến biến là một phương trình lũy thừa của thời gian. Từ thế kỷ thứ 1, ta chịu một nghìn năm đ ố hộ của Tàu, thế kỷ 19 ta chịu một trăm năm đ ố hộ của Tây. Mỗi đ ầy đ ọc một bài bình luận của một nhà văn thiên tài tôi thấy ông t a viết "Nếu giữa thế kỷ 20, a chịu ta phải đ ể 30 năm mới thấy tội ác của Staline về các Goulag, thì nay, chúng ta chỉ cần 3 năm đ ể thấy rõ ràng những đ ả man trong các Goulag ở Việt Nam."

Bánh xe lịch sử quay mỗi lúc một nhanh; rồi đây chủ nghĩa xã hội cũng sẽ bị nghiền nát để dân Việt lại trở về với dân Việt. Ngày hôm nay, chúng ta đ ể những tưởng nghe được những câu hát ồm ồm lại những thói đ i ỉ vàng kính hoàng mà dân tộc đ ả trai qua.

Một ngàn năm n ộ lệ giặc Tàu Một trăm năm n ộ lệ giặc Tây (...) năm n ộ lệ giặc Cộng Gia tài của mẹ đ ể lại cho con...

NGUYỄN THƯỢNG SÁCH

trang TUỔI XANH

CÓC KIỆN TRỜI

(tiếp theo kỳ trước)

Bốn con vật lên đền thiên đình thấy trước của cơ đặt một cái trống. Theo thủ tục của nhà trời thì ai có việc gì oan khốc muốn gặp Ngọc-Hoàng sẽ đánh trống đó lên. Cóc báo cáo bạn hãy nêu sau bụi bèn chờ đó, còn mìn h bước vào nhảy lên trống đánh inh ói. Ngọc-Hoàng nghe thấy bên sai lính ra xem. Người lính bước ra nhìn ngợ nhìn xuôi không thấy gì cả, mãi về sau mới nhận ra cóc ngồi nép bên cạnh trống. Tèn lính khinh thị hỏi Cóc đi đâu? Cóc giương đôi mắt lên trả lời vấn đề đi đi kiện trời. Người lính bảo đi mọi kiện việc gì? Cóc không đáp chỉ trả lời cộc lốc là cần phải gặp mặt Ngọc-Hoàng mới bày tỏ được.

Ngọc-Hoàng thấy mình mấy lần bị thua thiệt, không ngờ con vật tuy bé nhỏ những lại khó trị được nó mới đòi giận lắm lo, bèn sai lính ra mời Cóc vào tiếp đãi tử tế rồi hỏi: "Cậu lên đây có việc gì?" Cóc nhảy tốt lên ghế ngồi. Cóc trách Ngọc-Hoàng không lưu ý đến hạ giới. Rồi kể chuyện hạn hạn ở trần gian, nỗi khổ của muôn vật tranh nhau một vũng nước bùn, nỗi nguy ngập của nỗi giống mình không có nước để con...v.v...Đoạn Cóc yêu cầu Ngọc-Hoàng phải làm mưa xuống gấp!

Ngọc-Hoàng xét lại sự đó mới hay là Thần Mưa bấy lâu nhãng bỏ công việc chỉ đập chày năm khoèo. Lập tức Ngọc-Hoàng giục Thần Mưa lập tức đi phun nước khắp mọi vũng cấp cứu muôn vật.

Trước khi Cóc ra về, Ngọc Hoàng còn dặn tử rầy về sau hệ khi nào cần mưa thì Cóc kêu lên ít tiếng tự k h a c

Nhỏ mèn,
Ta vừa được nghỉ lễ Thăng Thiên nên vội vàng viết cho nhỏ và Việt Nam, miền quê hương yêu dấu.

Ta đang nghĩ đến nhớ thật nhiều nhỏ a, với tất cả yêu thương. Nhớ, giờ này đang làm gì? Đã trở về nhà sau một buổi lao động nhọc mệt hay đang có mặt trong một buổi học tập ghé rón? Ồi nhỏ, hãy kể chuyện ta nghe về miền quê hương xa cách đã ba năm. Quê hương ta bây giờ chắc xa lạ lắm! Có còn chăng những buổi chiều tà êm đềm, thánh thót qua tiếng chuông chùa ỳ linh! Có còn chăng những bóng diều thả thướt trên nền trời dam nắng Ta cảm thấy lòng mình trùng xuống, thật có quanh và lạnh lẽo như buổi trưa âm đạm này.

Trời ở đây thoáng chốc đã sang thu, và sắp sửa bước vào đông. Thu đẹp, sao ta chẳng thấy tâm hồn xao xuyến như các thi nhân thường bạo! Lá vàng rơi đầy mà ta vẫn chưa tìm lại cái thú đập lá vàng khô, nghe tiếng lá xào xạc trong gió vi vu. Ta ghét ngay cả những chiều mùa đêm để mà dao trước, ta vẫn cùng nhỏ và Xu tầm mưa trong xóm. Quá khi tuyệt vời của ba đứa. Lại hiện ra trước mắt ta!

Nhớ hồi! Có còn những buổi tâm nguyên và tờ "giao kèo" ngày nào mà ba đứa đã cùng ký tên rồi cùng hát bên nhau tron đời, tờ giấy nhàu nát, cũ kỹ, với nét mực tím phai nhoà sẽ được ta giữ

Ngọc-Hoàng biết mà bảo làm mưa ngay không phải lên trời làm gì. Thấy Cóc đầu tranh thẳng lối, lại thấy ông trời gọi tên Cóc bằng "CẬU" nên mọi giống vật đều kiêng nê không dám động đến nó. Tục ngữ có câu:

"Con Cóc là cậu ông Trời,
Hề ai đánh nó, thì Trời đánh cho"

là cũng do câu chuyện đó!

THƯ CHO NHỎ

thật kỹ, như những kỷ niệm ngày ngày năm nào. Dao đó đến bây giờ đã bao năm rồi nhỏ? Ta cũng không hiểu nữa chỉ biết rằng thời gian mang đi nhiều kỷ niệm. Những buổi học mẫu giáo, tiểu học và trung học để lại nơi nhỏ, Xu và ta một thứ tình thân đặc biệt và đã ghép chặt ba đứa thành một linh hồn duy nhất. Ta đã tưởng ba đứa sẽ mãi mãi bên nhau, tiếp tục đi chung một con đường cho đến ngàn đời kiếp sau thế mà... đống đời đã đưa đẩy ba đứa đi thật xa, nhớ vẫn còn đó nơi bờ bên yêu thương nhìn ta và Xu trời đất về phương trời Âu Mỹ. Nhớ hồi, có còn nhớ đến Xu và ta trong những chiều buồn lênh đênh. Nay nhớ, có còn những nụ cười, rang rỡ năm nào hay chỉ còn lại khuôn mặt đắm chiều như lời thư nhỏ viết cho Xu và ta đó? Chắc hẳn thời gia n đã gây ra nhiều đổi khác! Xu của chúng mình nay hết mẹ nheo và nứt ứt như nhỏ thường thấy. Riêng ta phần tâm hồn khổ khan nhất của ba đứa, như lời nhỏ, ta cũng bắt đầu bị rung cảm nhẹ nhẹ bởi những câu văn truyền cảm

Chắc trong lòng ta đang bị hoành hành bởi chúng bịnh thì sỏi của nhỏ và Xu! Ta đã đoán trước được ý nghĩ của nhỏ rồi, nhỏ ơi. Chắc nhỏ sẽ bảo, như một người chỉ cá nghiệm ngát: "hai con quí nhớ lại, thế mà cũng tình bơ đứ!". Nhớ, nơi xa xăm nhỏ có biết chăng là ta muốn tâm sự với nhỏ và Xu nhiều lắm, nhưng khuôn giấy eo hẹp làm sao chứa đủ tất cả những ý nghĩ mà ta đang nung nấu. Ta vẫn thường nghĩ, Xu và ta hai đứa sẽ có số đành đanh thật nhiều để đi tiên bay qua gặp nhau, để hai cái nôm sẽ được tự do phát biểu. Nhưng tại ta làm sao vui được khi thiếu nhỏ, bà chị cả của cái hội ba đứa, thiếu lời khuyên răn của một phần ba linh hồn. Thời thì đành chờ, chờ ngày hạnh ngộ trên quê hương yêu dấu, ngày mà ba đứa tiếp tục theo cũng một con đường đến hàng ngàn đời sau.

Nhỏ và Xu yêu quý, cứ hãy cố chờ. Vì ta tin chắc rằng ngày ấy rất gần đây lắm.

Về nhỏ và Xu

TA.

ĐỒ VUI:

Lần này có vài câu đố rất là xài đố thử xem các em có tìm ra hay không nhé!

Thư nhất:

Đêm thì mẹ mẹ con con,
Ngày thì biền mật chẳng còn một ai
Chỉ còn một đứa con trai
Nhấn nhàn nhớ nhớ chẳng ai muốn nhìn
Đó là những cái gì?

Thư nhì:

Chăm lửa ông táo
Đốt đầu ông sư
Sấm động ừ ừ
Ở bay phát phốt
Đó là cái gì?

Thư ba:

Vừa bằng cái vung
Vũng xuống ao,
Đào không thấy
Lấy không được

Đó là cái gì?

Giải đáp: (1) Trống, sao ban đêm và mặt trời ban ngày.

quanh, một phần muốn tổ long trung thành với Hồng hoa thế giới, bọn chúng gió? những thủ đoạn thật tàn ác, gian manh để đối phó với người đồng chủng.

Tội nghiệp dân Thiên xướng quốc, những người hiểu biết thủ đoạn Hồng hoa thì 1 phần bị bọn đạo chúng thủ tiêu, một phần phải bỏ quê hương đất tổ trốn biệt. Dân lãnh ở lại bị đối đãi cực khổ trầm đứng. Thậm chí bọn đạo chúng còn bắt dân Thiên xướng quốc phải dùng hoa Hồng trợ việc cung tế, thay đổi một số tục lệ cho phù hợp với Hồng hoa mẫu quốc....

Được vài năm, hoàn vụ đổi thay, loài người tiến triển những bọn vô loài nói Thiên xướng quốc vẫn bị tạt tai, nhấm mắt theo hiệu lệnh của Biện sinh để tìm cách ngăn chặn ảnh hưởng của Hoàng Hôn a giáo....

Năm Thiên ách thủ tử, trời bỗng làm hạn hạn, ruộng đất nứt nẻ, cây cối khô héo lần nọ, dân chúng thiếu ăn vật vờng tử nhục. Đa thể bọn giáo chúng Hồng hoa lại còn bắt dân dùng hoa Hồng để lấy nước tưới, bọn hoa Hồng. Dân Thiên xướng quốc ngậm miệng,

ánh mắt căm hờn... cực khổ lên thấu trời xanh...

Một đêm dân Thiên xướng quốc đang ngủ, bỗng được thần nhân mệnh báo phương cách đối phó với bọn Giáo chúng Hồng hoa sắp đến ngày cáo chúng.

Sáng hôm sau, theo thường lệ, dân Thiên xướng quốc già trẻ, lớn, bé bị xua giết sâu mức nước lên tưới Hồng. Lần này họ làm việc hăm hỏ vì nghĩ rằng sắp diệt được bọn giáo chúng Hồng hoa.

Khi đem nước đến tưới lên gốc Hồng, mọi người lên bỏ một loại hạt giống lạ. Bọn giáo chúng vẫn không hề hay biết.

Chỉ vài ngày sau, ngay dưới gốc Hồng mọc lên một loại cây lạ, lá giống như cây gừng nhưng rễ đâm rất sâu xuống đất quần lấy rễ Hồng. Được tuổi đều đặn loại cây này lập rất mau chóng. Hồng bị húng mọc lẩn, kếm tưới, hoa nở sắc nhạt nhạt, được chúng ít lâu, thân cây và lá bị lổm đóm chám đen....

Bọn giáo chúng Hồng Hoa hoảng sợ hồ hết bắt dân chúng nhổ hết những cây húng những đả tuệ, vì nếu loại trừ hết rễ húng, thì rễ Hồng

sẽ bị xâm phạm hơn nữa nhựa húng đã ăn qua rễ Hồng không còn cách nào cứu chữa....

Bọn giáo chúng bèn họp nhau tìm cách đối phó với hoa diệt vong, gọi người về mẫu quốc cầu cứu với Biện Sinh. Chúng còn khôn khéo thêm đặt thêm vào là những cây Hồng tử trước vấn đề hoa đó nay tự nhiên trên cảnh hoa có sắc vàng...v.v....

Biện sinh nhận được tin, cho là Hoàng hoa giáo cho người xuống đàn áp thuộc hạ của mình, nên thân hành đi Thiên xướng quốc để chủ trì việc Hồng hoa giáo.

Biện sinh sai người đi t cây Hồng mẹ lên một chậu kiếng thật lớn, rồi lậ n đường đi Thiên xướng quốc.

Khi đến nơi, khi hầu nóng bức, tử đột hỏi nông tử dưới đất xông lên làm cho Biện sinh khó chịu. Chàng cho lên gọi bọn giáo chúng Thiên xướng quốc để bọn chúng trình bày tình hình cho đầy đủ.

Sau đó, Biện sinh đến quan sát tình hình, chàng nhìn từng đóm đen trên lá hồng, suy nghĩ, tìm giải pháp. Đùng lúc đó, một cơn gió lốc thổi mạnh làm cát bụi bay đầy trời. Biện sinh phải lỏ

cuộc trở về đình. Chàng vô tình không để ý là cơn lốc vừa qua đã cuốn theo nhiều hạt hung, làm rớt xuống chậu kiếng Hồng mẹ.

Vài ngày sau, cây Hồng mẹ chịu chung số phận với nệ cây Hồng ở Thiên xướng quốc.

Đem đó, Hồng nương l ai hiện ra với Biện sinh mặt mày ứ dốt, nhinh kỹ thì thấy nhiều vết giống như t a n nhang. Biện sinh liền nâng ra ý dò hỏi. Nàng buồn rầu nói:

"- Thiếp bị loài húng xâm phạm, chẳng nên đem thiếp rời khỏi xứ này ngay thì may ra có thể cứu chữa được.

- Không lẽ chúng ta bỏ rơi bạn tay chân hay sao?

- Đền nước này thì chúng ta phải bỏ rơi bạn tay chân ở Thiên xướng quốc vì thấy thờ nời đây không hợp với Hồng hoa. Chàng mau mau trở về kết thiếp sẽ bị tàn mang chọi này! Nời rồi nàng nước nở khóc lóc.

Biện sinh vội vàng khuyến nhủ Hồng nương, hứa sẽ hồi hương ngay hôm sau. Trg lòng chàng buồn bực không kể xiết....

Sáng hôm sau, Biện sinh ra lệnh cho đoàn tùy tùng trở

về Kha từ lap.

Bi bỏ rời, bọn thuộc hạ tay chân của Hồng hoa thế giới ở Thiên xướng quốc lung tung không biết phải hành động ra sao? Chúng chỉ biết khoanh tay nhìn những đóm đen lan rộng trên từng cánh lá. Khi Hồng tàn héo, chúng bỗng trở nên như điên khùng lấy gai hồng từ rạch da thịt để máu chảy cho đến chết.

Qua năm sau, trời bỗng chuyển mùa đem lại người sống hồ quang trở lại việc đồng áng tiếp tục sống đời thái bình an lạc như xưa kia....

Nói về Biện sinh, khi trở về Kha từ lap, chàng với một số nhà bác vật đến chùa chạy cho Hồng mẹ, nhưng cũng bỏ tay. Cây Hồng mẹ cũng ngày càng héo úa. Người ta thấy Biện sinh tối ngày, quanh quần bên gốc Hồng, mắt mờ như si như dại. Rồi một buổi sáng người ta thấy Biện sinh nằm gục bên gốc hồng chết im lẳng, chám dứt một cục tinh phiêu lửng cao nhàn loài với loài hoa Hồng.

Loại người nào lại tính sử này như một giấc mộng kinh hoàng.

TRIỆU ĐƯỜNG CỬ SĨ

LƯU TIÊN

Ông Đ.H.K. (Paris):
 "Nhân đọc bài đăng trên NB về anh hùng Tiệp Khắc Jan Palach, tôi rất thích thú, nhưng thấy NB không đề cập đến một mẫu tên mà tôi nghĩ là VN đang trong vi mô cho chúng ta thấy rằng CS Hà Nội và CS Nga Sô đều là một thứ CS Sô-ta-li-nít vô cùng ngoan cố. Mẫu tên đó là sự biến vào ngày kỷ niệm cuộc đọan đọ Tiệp Khắc của Nga Sô, trong khi cả thế giới ngậm ngùi nhớ lại biến cố đầu thường thì nhà cầm quyền Hà Nội đã gửi điện văn khen thưởng Nga Sô đã "rất có lý" khi đem chiến xa để bẹp dân Tiệp. Tôi viết thư này cũng là để góp phần vào sự mang thông tin của NB, mà tôi thấy là rất hay".

Bà T.T.L. (Noisy-Le-Sec):
 "Có mấy chị bạn nữ tôi dẫn mấy cháu nhỏ đi chơi Tết Trung Thu do anh em sinh

viên tổ chức. Để chiểu lòng các chị ấy, tôi đã đi theo, nghĩa là một cách hơi miễn cưỡng, nhưng khi tôi tới, tôi không thể ngờ được là Tết Trung Thu lại tổ chức vui vẻ và quy mô đến như vậy. Từ hồi qua Pháp tôi giờ, tức là cũng gần 10 năm nay, tôi chưa bao giờ thấy trẻ em VN đông đến như vậy. Lúc các em rước đèn, tôi thấy mấy em nói đùa nhau trên hàng trăm thước, nếu tính mỗi thước có 3 hay 4 em thì tổng cộng chắc phải có đến 3, 4 trăm em. Công việc phụ huynh nữa thì nhàn gặp đôi.

Mấy đứa cháu của tôi chưa bao giờ được rước lồng đèn, lúc đầu bỏ ngỡ nhưng thấy chung quanh mình chỉ toàn là bạn cùng tuổi nên cũng vui lây.

Tôi rất ưa thích các trò chơi rất lành mạnh mà anh em sinh viên đã tổ chức, nhất là những trò chơi nhiều dân tộc tính hoặc những trò chơi bắt buộc các em nhỏ phải nói và hiểu tiếng Việt, yêu nước Việt hơn lên. Lúc về, mỗi cháu nhỏ của tôi lại được ăn bánh Trung Thu, được một gói quà xinh xinh, đây là lần đầu các cháu được gặp bạn bè VN, các cháu rất vui thích và nhất định sang năm lại được đi Tết TT cho bằng được.

Duy có vớ kích trong đò có một anh đồng một đứa nhỏ bị chó cắn và có một chị khố giống như thất quả nên đứa cháu lớn của tôi về nhà cứ tưởng thật là chó biết ăn thịt... người!

Dù sao đi nữa, được dự một cái Tết Trung Thu với tất cả sự an cần và trù mên của anh em sinh viên đã là một cái vui rất lớn cho tôi và các cháu tôi vậy."

Xin thành thật cảm ơn lời khen tặng của bà. Tuy nhiên, anh em Tổng Hội Sinh Viên tại Paris xin chia sẻ niềm hạnh phúc với các đồng bạn đã chung sức trong việc tổ chức Tết Trung Thu của Nhi Đồng VN tại Paris:
 -Hội Văn Hoá và Tuổi Trẻ Sarcelles,
 -Hội Hướng Đạo VN tại Pháp,
 -Gia Đình Phật Tử Quảng Đức,
 -Đoàn Sinh Viên Công Giáo Paris,
 -Âi Hữu Sinh Viên VN tại Orsay-Antony.

phượng ca

DÂN CA QUỐC NHẠC PHƯỢNG CA
 35 AV. 8 Mai. 95200 Sarcelles
 PHƯƠNG OANH (giáo sư Q.G.ẤN Sài Gòn 64-75) phụ trách:
 - Các lớp ĐÀN TRẠNH và SÁO tại Paris, Bruxelles, Sarcelles.
 Điện thoại: 566.72.86 chiều 3/5, 7. 990.93.56 sáng.
 - Cassettes Dân Ca, Dân Tranh (hiệu chrome)
 - Bài bản, sách nhạc Phượng Ca (kỳ âm Tây Phương và cổ truyền).
 Muốn biết thêm chi tiết, xin gửi 1,20 FF tiền tem. Cần mua đàn tranh cũ và mới.

BẠCH NGỌC

Nhà sản xuất thực phẩm Việt - BACH NGỌC
 xin mời quý khách đến thử: "GIỎ BẠCH NGỌC gói lá chuối tươi, 30 F/ký - giá đặc biệt."
 *LAP XƯƠNG BACH NGỌC mai quế ló vùa về rất ngon.
 CỐ BÁN KHẮP CÁC NƠI. MUA BUÔN: TEL 937.79.40.

CUỘC THI CỦA ĐÀI PHÁT THANH PHÁP

Đài phát thanh RADIO FRANCE hiện đang tổ chức một cuộc thi cho tất cả những người dân có tiếng nói trên Đài. Người Việt Nam với chương trình dành cho người Việt mỗi tháng 2 kỳ vào sáng thứ bảy từ 6g50 đến 7g. Buổi phát thanh sắp đến sẽ vào ngày 4-11-78, rồi đến 18-11, 2-12, ...

Nếu Quý vị không đón nghe được thì xin trả lời theo 4 câu hỏi dưới đây, hạn cuối vào 25-11-78:

- ĐÔI HÙNG VƯƠNG THỨ 18 CÓ HUYỀN SỬ NÀO MÃ NGÀY NAY CÒN ĐƯỢC DẶN GIẢN NHẮC TỚI?
- ĐỨC TÍNH NÀO TRONG 4 ĐỨC TÍNH SAU Ở MỘT CÔNG NHÂN ĐƯỢC NGƯỜI CHỦ HOAN NGHÈNH NHẤT: THÔNG MINH, CHUYỀN CẦN, CÁN ĐAM, KỶ LUẬT?
- TÊN MỘT CÔNG THỦ VĂN HOÁ VUA HOÀN THÀNH TẠI PARIS ĐƯỢC VÀI NĂM NAY VÀ ĐÃ NHẬN ĐƯỢC NHIỀU LỜI PHÊ BÌNH KHEN CHÉO Ở TRONG NƯỚC CÙNG NHƯ NGOÀI NƯỚC NHẤT?
- TÁC GIẢ BÀI CA "Nước Non Ngàn Đầm Ra Đi" LÀ AI? VIẾT VỀ THỜI VUA NÀO TRONG LỊCH SỬ VN?

Xin gửi giải đáp về địa chỉ: Concours Radiophonique, Emission Vietnamienne, 116 Av. Kennedy, Paris 75016. Giải nhất: một máy transistor trị giá 1000 quan.
 Trân trọng yêu cầu quý vị thỉnh giả và đọc giả NHẬN BÀN HUỐNG thật đông để góp phần hào hứng cho cuộc thi.

GIÁ BIỂU QUẢNG CÁO			
GIÁ MỖI KỶ	1 KỶ	2 KỶ	3 KỶ TRỞ LÊN
RAO VẶT (trên 1 cột 5cm) tối đa 10 ngày	5,00 FF	4,50 FF	4,00 FF
QUẢNG CÁO 1 ô 5cm x 5cm (trên 1 cột)	100,00 FF	90,00 FF	80,00 FF
QUẢNG CÁO 1 ô 5cm x 10cm (trên 2 cột)	150,00 FF	135,00 FF	120,00 FF

PHIẾU MUA BÁO DÀI HẠN

Tôi tên là :

Địa chỉ :

.....

Gửi tiền mua 11 số NHẬN BÀN giá :

(giá báo xin xem Trang 1)

Và Đọc San Xuân Kỷ Mùi, giá :

Và ủng hộ thêm :

Tổng cộng :

* Quý vị độc giả ở ngoại quốc xin gửi MONEY ORDER hoặc MANDAT POSTAL bằng tiền Franc Pháp qua trung gian nhà bưu điện. (Xin hỏi thể lệ ở nhà bưu điện địa phương)

* Chèque, Money Order và Mandat Postal xin để tên : ASSOCIATION GENERALE DES ETUDIANTS VIETNAMIENS DE PARIS CCP No 20 332 - 01 G Paris.

* Và gửi về địa chỉ : AGEV, 5 Rue Albert Camus - 92340 Bourg La Reine - FRANCE.

CHÚ THÍCH : 11 số báo mua dài hạn được kể từ số đầu tiên quý vị đặt mua. Quý vị nào đã từng nhận được NHẬN BÀN, xin vui lòng gửi kèm theo bảng tên địa chỉ cũ.

CHUYỆN BÁNH XÀ BÔNG THƠM

Sau hơn ba năm chờ đợi, gần đây, một số Việt Kiều đã được phép về thăm nhà. Từ khi Việt Nam trở thành một nước Cộng Hoà Xã Hội, về thăm nhà không còn là quyền đi lại của người công dân, về thăm nhà đã thành một thứ ăn thường mà chế độ dành riêng cho những phần tử trung kiên, đó là tin cậy là không bao giờ có thể phân tuyền truyền nói những điều bất lợi cho Đảng và Nhà Nước. Vì thế, xin ban chấp hành chờ đợi những người đi khi trở lại đất Pháp sẽ kể cho bạn nghe những chuyện ở bên nhà.

Một số người đã sang đây đã chọn thái độ không nói năng gì hết, họ tránh gặp cả những người quen để khỏi phải trả lời những câu hỏi khúc mắc. Họ chôn kín những buồn đau, nuốt thầm những thất vọng trong một tâm trí đóng khép, đôi khi tưởng như là họ giấu mình những thứ ra là họ đang gìn giữ chính họ. Trở về với bao nhiêu phần khởi hân hoan, họ đã gặp sự thất phũ phàng ở bên nhà và họ đã ở tâm trạng một cô gái trao hết lòng thường cho người tình rồi bị phũ phạc. Chúng ta hãy nhìn trong nỗi đau thường của những người đi, vì một môi trường thành thức đã trao không đúng chỗ vẫn có những nét đẹp riêng của nó.

Một số người khác được hỏi về chuyện bên nhà thì chỉ buông một câu vắn tắt: "Không ổn rồi!" và không chịu nói thêm là không ổn ở chỗ nào. Tuy nhiên, chỉ một câu ngắn ngủi đó cũng đủ để cho người đời thoải hiểu nhiều về những điều dính nôi.

Bên cạnh những người nhiều tự trọng đó, lẽ tất nhiên vẫn có mấy con kết vùa ở mấy bay bước xuống đã trả bài học thuộc lòng:

"Mấy tháng cha nhà bỏ chỉ nói láo. Ở bên nhà y như ngày trước, chẳng thiếu thứ gì. Sài Gòn vẫn đông vui rầm rập. Phở Pasteur vẫn bắt nạt. Miền Bắc tiến bộ vượt bậc. Miền Nam đang chuyển mình theo đã tiến của miền Bắc. Tụi Mìn, tui Tàu, chúng nó phá giá, chứ không mình còn đi nhanh nữa!!!"

Và cứ như vậy mà Kết ca, Kết hót, Kết cả Kết Ket. Chúng ta thành thức thường hai cho những máy hát cách mạng đó, và từ hồi đó đầu mà họ lại cam chịu làm đại diện cho một giống chim nuôi làm cảnh trong nhà như vậy!

Thành phần những người được phép trở về chọn lọc là như thế mà đôi khi chúng ta cũng vẫn gặp được một vài người chia sẻ với chúng ta một cách chân thật những nhân xét và cảm nghĩ của họ sau khi ở Việt Nam sang. Như cô bạn của Chu Thanh Lan vùa về cách đây một tháng.

Tuổi khi về có nói với một số bạn thân:
 "Cac bạn đừng hỏi chi hết. Có hỏi tôi cũng không nói đâu. Tôi còn một mẹ già bên nhà. Tôi đem cháu về tôi mới sanh về cho mẹ tôi mừng và tôi tính cách mẹ tôi sang đây. Có vậy thôi. Nói những chuyện khác có khi trở ngại cho chuyện đi của Mẹ tôi".

Ái này thông cảm với chị và định bụng rằng, khi chị sang, tránh cho chị những câu hỏi mà chị không muốn trả lời.

Những vùa sang tới nơi, gặp chính tôi chỉ nói ngay: "Bây giờ thì khác rồi. Các chi không hỏi tôi cũng nói. Mẹ tôi bảo Mẹ già rồi, đi được càng tốt, không đi được thì thôi. Con phải cho các bạn con biết rõ tình hình bên nhà. Bên ngoài mà biết được, may ra trong nước còn có tia ánh sáng. Chính các con mà che đậy, trong nước ấm u đèn bao giờ!"

"Mẹ không muốn than vãn với con về sự thiếu thốn trong gia đình tuy rằng hai năm nay rồi mẹ không biết miếng thịt gà, và cái gói súp bột con mang về tuy rằng đôi với con mua chỉ có mấy cái, Mẹ chia ra nấu nhiều lần ăn thấy ngọt lừ. Nhưng nước còn nghèo thì phải thiếu thốn, không còn viên trợ như trước thì phải thiếu thốn, chuyện đó không có gì lạ. Điều làm Mẹ đau lòng là phường quần đùng cái thiếu thốn đó để kiểm soát dân, muốn có khẩu phần thì phải nghe theo rầm rập."

"Ngay chuyện đi trại học tập, lúc đầu Mẹ cũng không lấy làm ngạc nhiên. Mẹ cho là chính quyền mới tổ chức dạy dân chính sách mới. Nhưng học tập gì mà lâu thế, gần bốn năm rồi, lâu bằng một khóa Đại Học rồi mà chưa học tập xong. Anh con đi học tập mà gần đây chi con sáu tháng mới được đi thăm một lần. Trước đây chế độ cũ giam giữ ai, 1 tuần lễ cũng còn cho hai lần thăm hỏi và bồi cơm. Khi đi thăm con biết không, hai vợ chồng nó phải ngồi cách xa nhau 5, 6 thước, phải nói lớn mới nghe thấy để cho các cán bộ con kiểm soát. Thế thì cứ nói trắng ra là bỏ tù nghe còn sướng tai hơn là cho đi học tập."

"Mẹ không lo Mẹ đi. Mẹ chỉ lo Mẹ đi. Điên vì nghe giải thích. Điên vì hồ khẩu hiệu. Lắm lúc Mẹ ngồi lẩm bẩm một mình vì chẳng dám nói với ai. Ở lằm nhảm thì thầm như vậy mãi chắc thành con mẹ dai."

"Mẹ cũng muốn lên chùa chọtắm thần được nhe những những lên chùa chỉ gặp mấy ông sư thôi, có người nói với mẹ, đó là cán bộ mặc cả sa. Ông các thầy cũ, thầy thì bị giam, thầy thì về sống ở dưới tỉnh. Các thầy bị giữ thì nghe thầy nói là tại in truyền đơn trong chùa hay là hú h'ra với sư nữ, và đặc biệt nhất là lúc nào cũng có vài nữ cán bộ sẵn sàng bù lu bù loa khóc bị thầy hiệp đàm. Bởi với các nhà tu hành mà họ còn dùng những đơn độc địa như vậy, Trời Phật nào chứng giám cho."

"Thế là Mẹ chỉ tụng kinh niệm Phật ở nhà. Ngày Sài Gòn mất, Mẹ còn để dành được mấy bánh xà bông thơm, Mẹ chỉ dùng để rửa tay trước khi đi thập hương cho tỉnh khiết. Khi xoa tay vào xà bông Mẹ thường khăn lay Trời lằm sao cho khi hết bánh xà bông này thì Việt Nam hết Cộng Sản. Nay cho xà bông của Mẹ hết rồi mà Cộng Sản vẫn còn đây. Con lại mang về biếu Mẹ nửa ló xà bông mới. Mẹ cảm ơn con lắm. Thế này mỗi khi vào lễ, Mẹ lại giữ được tay chân cho thơm tho. Những dùng để xén như Mẹ thì với nướ ló" xà bông này đến bao giờ mới hết Cộng Sản!!!"

Kể đến đây, chi bạn đã kết luận:
 "Ồ! Nếu bây giờ có một bánh xà bông nhiệm màu như Mẹ tôi mong ước thì 50 triệu người Việt Nam có lẽ suốt ngày chỉ xin được rửa tay."
CHU THANH LAN

CHIA VUI

Được tin anh chí LÊ VĂN BỬU vùa hạ sanh bé trai, toàn thể anh chị em trong Tổng Hội Sinh Viên Paris xin chân thành chia vui cùng anh chị và mến chúc bé thành công hạnh phúc trong cuộc đời.

NHÂN TIN

Đm Nguyễn Ngọc Vinh (Matiigny)
 Anh chi rất cảm động khi nhận được lá thư và chiếc đèn Trung Thu của em đến dự thi. Anh chi có đề dành 1 món quà gửi tặng em. Xin em liên lạc gửi với toà soạn NHÂN BÀN. Thân mến.

RAO VẶT
 Một tiệm "ALIMENTATIONS GENERALES & PLATS A EMPORTER, mới SANG GẤP vì bán đi xa. 80.000 quan, đũa trước 40.000 trả góp 40.000, bắt đầu trả tháng 7-79. ĐT: 589.99.00

BÀ TUYẾT ANH nhân đất làm:
 - BÁNH CHUNG
 - HẰNG MUỐI
 - BÁNH CƯỚI
 - TIỆC TRÀ CƯỚI
 Xin điện thoại: 678.85.99

LỊCH TREO TƯỜNG THSV

QUÝ VI HÃY ĐÓN MUA LỊCH TREO TƯỜNG 1978-KỶ MUI ĐO Tổng Hội Sinh Viên phát hành hàng năm. THANH LỊCH-NGHỆ THUẬT-ĐẸY ĐÚ.

.Sinh viên trẻ, có kinh nghiệm, nhân dạy thêm các lớp Trung học TOÁN LÝ HÓA, (Maths, Physique) cho con em các gia đình Việt Kiều ở Paris và ngoại ô.
 .Giá tiền: 50F mỗi giờ.
 .Xin liên lạc với anh: Lý Hồng Nam (ch.757) 55, Bd Jourdan 75014 PARIS (Tél.5897614)

Đón xem NGƯỜI RA ĐI MẮT CHO NGƯỜI Ở LẠI

Đem Văn Nghệ do hội Văn Hoá VN tổ chức tại rạp Maubert Mutualité đến thứ bảy 9-12-78 với sự đóng góp độc đáo của những nghệ sĩ trữ danh.